

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30 ΝΟΕΜΒΡΗ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΟ 73ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΑ" ΤΩΝ ΓΣΣΕ & ΑΔΕΔΥ...

ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

ΑΚΟΜΗ μια "γενική απεργία" τέλειωσε. Καθιερωμένη, προγραμματισμένη και βέβαια καναλιζαρισμένη, με τις απαραίτητες επικλήσεις για εργατικούς αγώνες και λαϊκά κινήματα. Μια φορά τον χειμώνα, άλλη μία την άνοιξη και άλλη μία επετειακά κάθε πρωτομαγιά, οι εργατοπατέρες θα προσπαθήσουν να θυμίσουν ότι ανήκουν και αυτοί στα μπλοκ εξουσίας, τα κόμματα να δείξουν ότι έχουν απήχηση και λίγες χιλιάδες κόσμου θα αναπολούν τις παλιές καλές εποχές, κοιτάζοντας τα απαραίτητα πανώ και τις καθόλου απαραίτητες ελληνικές σημαίες. Το στίγμα της εποχής το δίνουν οι απολυμένοι εργάτες της GOODYEAR: "όχι στα τούρκικα λάστιχα". Ακόμη και οι απεργίες απέκτησαν εθνικιστικό περιεχόμενο...

Από τον Βορρά ως το Νότο,
από την Ανατολή ως τη Δύση...

...αυτός ο κόσμος ανήκει στο κεφάλαιο. Οι αποτυχημένες απεργίες της ΓΣΣΕ και της ΑΔΕΔΥ είναι ένα ακόμη στιγμιότυπο ενός κοινωνικού πολέμου που το κεφάλαιο διεξάγει με καινούρια ορμή. Παντού, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, βρίσκεται σε εξέλιξη η καθολική επίθεση της οικονομίας ενάντια στην κοινωνία. Απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις, ανεργία, μέτρα λιτότητας, νέες φορολογίες, κατάρρευση του συστήματος υγείας, πρόνοιας και εκπαίδευσης αποτελούν την εφιαλτική πραγματικότητα των κοινωνιών του Πρώτου, του Δεύτερου και του Τρίτου Κόσμου.

Το μόνο διαφορετικό είναι τα ονόματα που παίρνει στους διαφορετικούς τόπους η ίδια διαδικασία. Μάαστριχτ, NAFTA, ASEAN περιγράφουν και αποτελούν τους άξονες οργάνωσης του διεθνοποιημένου κεφαλαίου. Ο καπιταλισμός περνάει σταδιακά σε ένα νέο στάδιο ανάπτυξης, στο οποίο οι οικονομικοί μηχανισμοί τείνουν να αντικαταστήσουν τους κρατικούς πολιτικούς θεσμούς. Η ισχύς των πολυεθνικών, που σε διαρκή βάση αναδιοργανώνονται και συνενώνονται μεταξύ τους, προκαλεί μια νέα δυναμική ισορροπία ανάμεσα στο κράτος και το κεφάλαιο. Η υπερσυγκέντρωση κεφαλαίου στις μεταφορές, στις επικοινωνίες, στο θέαμα, στη πληροφορική, στην ενέργεια, στα εμπορικά δίκτυα διανομής, στο χρηματοπιστωτικό τομέα, τείνει με τη σειρά της να προκαλέσει αντίστοιχη συγκέντρωση κεφαλαίου στις υπηρεσίες, στη βιομηχανία, ακόμη και στον αγροτικό τομέα. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, η χάραξη οποιασδήποτε στρατηγικής παρέμβασης του κράτους είναι όχι απλά αδύνατη, αλλά αδιανόητη.

Το σύγχρονο εθνικό κράτος τελεί υπό εξαφάνιση, καθώς έχει πάψει να αποτελεί τον χώρο ανάπτυξης και κίνησης του κεφαλαίου. Ο ρόλος του συρρικνώνεται ολοένα και περισσότερο στην διαχείριση μιας κρίσης που δεν μπορεί να ελεγχθεί.

Η εποχή μας μπορεί να γίνει κατανοητή μόνο με ιστορικούς όρους, καθώς σ' αυτήν συντελείται μια ιστορική μεταλλαγή. Η αυξανόμενη διεθνοποίηση και συγκέντρωση κεφαλαίου δεν αποτελεί μια τωρινή συγκυρία, αλλά μια διαλεκτική διαδικασία εγ-

γενή στον καπιταλισμό, αποτέλεσμα της τάσης του για υπερσυσσώρευση κεφαλαίου και της διαρκούς ανάγκης για νέες αγορές. Στα τέλη του 20ου αιώνα, η διαδικασία αυτή ολοκληρώνεται σε ένα τελείως καινούριο επίπεδο, αντικαθιστώντας τον παλιό εφιαλτικό κόσμο με έναν "νέο", χειρότερο.

Η δημιουργία της ΕΟΚ αποτελεί μια αντανάκλαση στο πολιτικό πεδίο αυτής της φάσης ανάπτυξης, που ήδη από τα τέλη της

σορροπίας που διαμορφώνονταν παγκόσμια από την διαπάλη του με το αμερικανικό και το ιαπωνικό. Και παρόλο που η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη σε ένα υπερκράτος, τείνει, στο επίπεδο της πολιτικής οργάνωσης του κεφαλαίου, να είναι ήδη παρωχημένη, καθώς η συμφωνία της GATT και οι συνενώσεις πολυεθνικών καταργούν, μετά τα κρατικά, και τα ηπειρωτικά σύνορα. Γιατί ο μετασχηματισμός του κεφαλαίου είναι ταχύτε-

κοινωνική πραγματικότητα δημιουργείται. Ο Τέταρτος Κόσμος, ο κόσμος των αποκλεισμένων του ανεπτυγμένου Βορρά, γεννιέται στις παραγκουπόλεις και στα γκέτο που αρχίζουν να κυκλώνουν τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αυτό που αρχικά ξεκίνησε σαν ένα περιθωριακό και δευτερογενές φαινόμενο, σήμερα φαίνεται να στοιχειώνει το ένα τρίτο της κοινωνίας. Ο κοινωνικός αποκλεισμός ξεπερνά τους μετανάστες και τους νέους και διασπά την εργατική τάξη και τμήματα της αστικής. Ο νέος μεσαίωνας απλώνεται σε όλα τα επίπεδα του κοινωνικού.

Οι μεταβολές στην οργάνωση της οικονομίας είναι καθοριστικές. Η επίθεση ενάντια στη μικρή αγροτική ιδιοκτησία, παρόλο που της έχει δοθεί η μικρότερη σημασία (επειδή δεν αφορά άμεσα τους κατοίκους των αστικών κέντρων του Βορρά, ούτε βέβαια τις φαντασιώσεις για την επαναστατική πρωτοπορία της εργατικής τάξης), προκαλεί, σε παγκόσμιο επίπεδο, τις μεγαλύτερες συνέπειες. Η υποκατάσταση της έντασης εργασίας από την ένταση κεφαλαίου στη γεωργική παραγωγή, η επέκταση της εκμηχανισμένης και της χημικής γεωργίας, η αυξανόμενη χρήση γενετικών κλώνων, η συγκέντρωση κεφαλαίου στη γεωργική παραγωγή, η τάση για μεγαλύτερες γεωργικές μονάδες προκαλούν μια υπεραφθονία αγροτικών προϊόντων -ο Τρίτος Κόσμος βέβαια θα συνεχίσει να μαστιάζεται από λιμούς. Δεδομένης και της κυριαρχίας των πολυεθνικών στα δίκτυα διανομής, το αποτέλεσμα είναι η διαρκής πτώση της τιμής του γεωργικού προϊόντος. Τελικά, η μικρή αγροτική ιδιοκτησία συντρίβεται. Και αν οι ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπουν μόνο για την Ελλάδα την εξαφάνιση του 10% του ενεργού πληθυσμού (έτσι ώστε τελικά στη γεωργία να απασχολείται μόνο το 5%), η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη για τον Τρίτο Κόσμο. Εκεί δηλαδή, που η μικρή αγροτική ιδιοκτησία συγκροτεί τη βάση του κοινωνικού ιστού και παράγοντας βασικά - και όχι "εξωτικά" - προϊόντα εμποδίζει την εμφάνιση της πείνας. Παρόμοιες διαδικασίες αναδιάρθρωσης βρίσκονται σε εξέλιξη και στους υπόλοιπους τομείς της οικονομίας. Κάτω από τις ίδιες ακριβώς διαδικασίες συντρίβονται και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τόσο στον τομέα των υπηρεσιών, όσο και κυρίως στη βιομηχανία. Αν και στον τριτογενή τομέα υπάρχει η ιδιαιτερότητα ότι το τρίπτυχο εκσυγχρονισμός-υψηλότερη παραγωγικότητα-ανεργία, συμπληρώνεται και από τη μεταφορά ολόκληρων βιομηχανικών κλάδων σε χώρες με χειρότερες εργασιακές συνθήκες, μικρότερα μεροκάματα και αυξημένα φορολογικά κίνητρα για το κεφάλαιο. Ζητήματα τόσο γενικευμένα, που στην εποχή μας έχουν γίνει πια τετριμμένα. Το ίδιο όπως και η αντίστοιχη κρίση των μικρών εμπορικών καταστημάτων που αντικαθιστούνται από τα μεγάλα δίκτυα διανομής, το ίδιο όπως και με την εκχώρηση του δημόσιου τομέα στο διεθνές κεφάλαιο. Η επανοργάνωση της οικονομίας από το κε-

δεκαετίας του '60 είχε αποκτήσει μια έντονη δυναμική. Καθώς το κράτος έχανε σιγά-σιγά τον χαρακτήρα του περιορισμένου σε σύνορα και ελεγχόμενου οικονομικού χώρου, ήταν αναγκαία για το κεφάλαιο η δημιουργία ενός υπερκράτους που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του. Αντίστοιχες διακρατικές οικονομικές συνθήκες υπογράφηκαν και στις υπόλοιπες ηπείρους. Η ΕΟΚ εξέφραζε τον μετασχηματισμό του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και τις ι-

ρος από τους πολιτικούς μετασχηματισμούς.

...οι κοινωνίες συντρίβονται

Η οργανωμένη επίθεση της οικονομίας προκαλεί και μια αντίστοιχη αποδιοργάνωση της κοινωνίας. Καθόλου άσχετα με την κίνηση του κεφαλαίου, στη Βόρεια Αμερική, στις αρχές της δεκαετίας του '70 και στην Ευρώπη στα τέλη της, μια καινούρια

Συνέχεια στην όγδοη σελίδα

Σπύρος Δαπέργολας: 21 μέρες απεργία πείνας

ΣΧΟΛΙΑ

★ Άγαλμα του Μάικλ Τζάκσον στήθηκε στην Πράγα στο σημείο όπου κάποτε βρισκόταν το άγαλμα του πατερούλη Στάλιν.

★ Το άγαλμα είναι κατασκευασμένο από ευτελή υλικά και η εγκατάστασή του είναι προσωρινή -θα διαρκέσει όσο και η περιοδεία του πιο-λευκού-μαύρου-Μάικλ.

★ Αυτό είναι όμως που αποτελεί και την ανωτερότητα του καταναλωτικού μοντέλου υποταγής απέναντι στον δυσκίνητο πάλαι ποτέ made in Russia "κομμουνισμό".

★ Η πραγματικά περίτεχνη και αιώνια (μέσα στον ακινητοποιημένο ιστορικό χρόνο της virtual reality) θέσμιση της κυριαρχίας στην θεαματική κοινωνία κρύβεται πίσω από αέναα εναλλασσόμενες εικόνες.

★ Μόνο που τα τελευταία χρόνια αυτές οι εικόνες έχουν αρχίσει να ανακυκλώνονται και πολλοί έχουν αρχίσει να την ψυλιάζουνται...

★ Γι' αυτό άλλωστε η πιο σύγχρονη αστυνομία του καιρού μας, τα ΜΜΕ, έχουν αρχίσει να γίνονται "αντικαταναλωτικά", "αντιθεαματικά", "αντιεξουσιαστικά".

★ Για να εξασφαλίσουν τη διατήρηση της τάξης.

★ Τους αρέσουν μάλιστα και "τα hot μέρη".

★ Στο χέρι μας είναι δημιουργήσουν εκείνες τις "θερμές καταστάσεις" που δεν θα μπορούν να τις μετατρέψουν σε εμπορεύσιμες και αλλοτριωμένες εικόνες, που δεν θα μπορούν να τις συλλάβουν (και με τις δύο έννοιες της λέξης) οι τοποθετημένες στα μπαλκόνια της Πατησίων κάμερές τους.

★ Τις θερμές καταστάσεις που θα λιώσουν τους πάγους της διαμεσολαβημένης επικοινωνίας και της περιχαρκαμένης "ζωής"....

★ Ο 31χρονος άνεργος οικοδόμος Σαλβατόρε Μαριάνο από τη Σικελία διαπίστωσε ότι οι αποφυλακισμένοι και οι ανάπηροι έχουν περισσότερα μόρια στο ιταλικό σύστημα πρόνοιας για τους ανέργους.

★ Αγόρασε λοιπόν ένα λίτρο βενζίνης, έβαλε φωτιά στην είσοδο της υπηρεσίας ευρέσεως εργασίας και περίμενε να τον συλλάβουν, ώστε, όταν αποφυλακιστεί, να καταφέρει να βρει δουλειά!

★ Πριν λίγες μέρες, ένας κρατούμενος στην Κρήτη, η φυλάκιση του οποίου πλησίαζε στο τέλος της, δήλωσε ότι προτιμά να κάσει στη φυλακή, γιατί όταν βγει δεν θα έχει που να πάει.

★ Μια κοινωνία φυλακή...

Villa Barbara: Η αντιπαράθεση κλιμακώνεται

Οι νέες εξελίξεις, (μετά από τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στο δημοτικό συμβούλιο Θεσσαλονίκης) και οι πιέσεις του δημάρχου Κοσμόπουλου προς το υπουργείο δημόσιας τάξης, δείχνουν ότι η υπόθεση της κατάληψης Βαρβάρα αποτελεί για την εξουσία ένα πεδίο αντιπαράθεσης που οι διαστάσεις του ξεφεύγουν από τον "περιθωριακό", υποτίθεται, χαρακτήρα μιας κατάληψης στέγης και αντιμετωπίζεται ως κεντρικό κομμάτι της αντιπαράθεσης της εξουσίας με τους αγώνες για ελευθερία και ως τέτοιο εντάσσεται στους στρατηγικούς της σχεδιασμούς.

Η επέμβαση των ΜΑΤ στην κατάληψη Βαρβάρα έχει μέχρι στιγμής αποτραπεί λόγω του κινήματος αλληλεγγύης που έχει αναπτυχθεί. Χαρακτηριστικά είναι άλλωστε τα δημοσιεύματα τοπικών εφημερίδων που αναφέρονται στα «εκατοντάδες γράμματα και Fax αλληλεγγύης που φτάνουν στο δήμο Θεσσαλονίκης με κοινό σύνθημα "Κάτω τα χέρια από τη Villa Βαρβάρα"» και μιλούν για "περιθωριακές ομάδες που εξελίχθηκαν σε κοινωνικό φαινόμενο".

Η παρακάτω προκήρυξη μοιράστηκε σε 7.000 κομμάτια στη Θεσσαλονίκη

Και "ξαφνικά" οι υπεύθυνοι του δήμου Θεσσαλονίκης και διαχειριστές της επιχείρησης "πολιτιστική πρωτεύουσα" "θυμήθηκαν" την ύπαρξη του κτιρίου της Κρίστου 7, όπου στεγάζε-

ται και λειτουργεί εδώ και 3 χρόνια, ως αυτοοργανωμένος χώρος έκφρασης και ελευθεριακού πολιτισμού, η κατάληψη Βαρβάρα.

ΕΙΝΑΙ ΚΟΝΤΑ Η ΧΡΟΝΙΑ που τα αφεντικά αυτής της πόλης και οι ευρωπαίοι εταίροί τους έχουν ορίσει για να γιορτάσουν τη κυριαρχία τους επάνω στο ανθρώπινο γένος. Και είναι η Θεσσαλονίκη η πόλη όπου θα πραγματοποιηθεί αυτή η φιέστα. Μέσα σε όλον αυτό τον πανηγυρισμό, που συνοδεύεται από λουστρασιόν φυλλάδια, αφίσσες και σλόγκαν προορισμένα για κουρδισμένους "πολίτες" που το μόνο που τους επιτρέπεται είναι να χειροκροτούν, μέσα από τα φεστιβάλ και τις φιέστες τους για κυρίες με γούνες, κρύβονται στην πραγματικότητα οι μίζες των εργολάβων, οι στημένοι διαγωνισμοί, οι κολλητοί εγκάθετοι, η εκμετάλλευσή μας από τα αφεντικά.

ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, στον ίδιο χρόνο και στην ίδια πόλη, η κατάληψη Βαρβάρα. Εκεί όπου ο κόσμος που στεγάζεται, δουλεύει και συμπαραστέκεται στο εγχείρημά της, δημιουργεί καθημερινά έναν πολιτισμό βασισμένο στην αυτενέργεια, στη συντροφικότητα, στην αλληλεγγύη. Μακριά και έξω από διαμεσολαβητές, ειδικούς, αρχηγούς και αυθεντίες.

ΝΑΙ! Ο πολιτισμός μας δεν έχει να κάνει τίποτα μ' αυτόν που λανσάρει η πολιτιστική πρωτεύουσα και αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που θέλουν να στείλουν τους ένστολους πραιτωριανούς τους με τις διμοιρίες των ΜΑΤ, για να πνίξουν αυτόν τον πολιτισμό.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ που μας φοβούνται, γιατί στην καθημερινότητά μας αυτοί δεν έχουν εξουσία και τρέμουν μπροστά στην ιδέα μήπως μια μέρα όλη η κοινωνία αποφασίσει να αρνηθεί την εξουσία που ασκούν επάνω της και αρχίσει να ορίζει από μόνη της το δρόμο για την ελευθερία και την ευτυχία του ανθρώπου.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, όλοι οι υπόλοιποι είναι γελοίες προφάσεις -ότι δήθεν χρειάζονται το κτίριο της Κρίστου 7 για να το μετατρέψουν σε πολιτιστικό κέντρο (αφού πνίξουν πρώτα τον δικό μας πολιτισμό). Γιατί κτίρια σαν αυτό υπάρχουν, μόνο στην Άνω Πόλη, σαρανταπέντε. Σαρανταπέντε διατηρητέα που παραμένουν εγκατελειμένα στη φθορά του χρόνου και στις ορέξεις των εργολάβων.

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΨΕΜΜΑΤΑ ότι αποτελούμε "περιθωριακές ομάδες" και "δημιουργούμε φασαρίες" στους γείτονες της Άνω πόλης. Περιθώριο αποτελεί η ισχνή μειοψηφία που κατέχει την εξουσία του δήμου Θεσσαλονίκης και όχι αυτοί που αποφασίζουν να αυτοοργανώσουν τις ανάγκες τους για στέγαση, για ζωή, για έκφραση. Γιατί η επικοινωνία που είχαμε και έχουμε με τη γειτονιά, οι προκηρύξεις μας, η προσωπική επαφή, οι σχέσεις αλληλοβοήθειας, οι πολιτιστικές εκδηλώσεις στη πλατεία του Κουλέ Καφέ δημιουργούν φασαρίες μόνο σ' αυτούς που είναι εχθροί της ελεύθερης βούλησης και ζηλεύουν όσους αγωνίζονται γι' αυτήν.

ΕΔΩ ΚΑΙ 3 ΧΡΟΝΙΑ, με τη καθημερινότητά μας, με τις εκδηλώσεις μας, με τα κείμενά μας παροτρύνουμε τη γειτονιά του Κουλέ Καφέ, αλλά και όλη την κοινωνία, να αντισταθεί στο μεσαίωνα του πολιτισμού της εκμετάλλευσης.

ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, σας ζητάμε να μην αφήσετε να πνιγεί αυτή η εστία ελευθεριακού πολιτισμού, να αγωνιστείτε για να αποτρέψουμε την επέμβαση των ΜΑΤ που μεθοδεύει ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης.

Να αντισταθούμε στο μονόλογο της εξουσίας και στην υποταγή που θέλει να επιβάλλει πρώτα απ' όλα στα μυαλά μας.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΒΑΡΒΑΡΑ

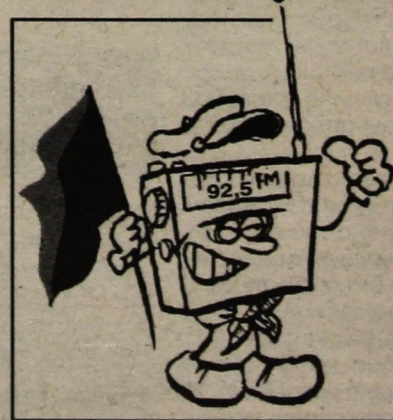
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ:

ΠΕΜΠΤΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, ΚΑΜΑΡΑ, 6,00 μμ

★ Την Παρασκευή 6 Δεκέμβρη, πάρτυ στην κατάληψη.

★ Το Σάββατο 7 Δεκέμβρη θα πραγματοποιηθεί θεατρική παράσταση με μαριονέττες και συναυλία με τη "Φράξια".

★ Την Κυριακή 8 Δεκέμβρη θα πραγματοποιηθεί βιντεοπρόβολη, ενώ από την ίδια ημέρα θα αρχίσει, στο καφενείο της κατάληψης, έκθεση φωτογραφίας για τα 60 χρόνια από το θάνατο του Μπουεναβεντούρα Ντουρρούτι.

Σήμερα, Σάββατο 30 Νοέμβρη, η "Πρωτοβουλία για την επαναλειτουργία του Ράδιο Κιβωτός" διοργανώνει φαγοπότι-συνάντηση, στο Στέκι στο Βιολογικό, (Θεσ/νίκη) στις 8.00 μμ.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑ

★ Να αντισταθούμε στα σχέδια του Δήμου Θεσσαλονίκης

★ Να εμποδίσουμε την εισβολή των ΜΑΤ στη Villa Βαρβάρα

★ Ενάντια στην εξουσία του χρήματος και τον πολιτισμό της εκμετάλλευσης

★ Για την αυτοοργάνωση, την αντίσταση και τον πολιτισμό της ελευθερίας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ:

Πέμπτη 5 Δεκέμβρη, Καμάρα, 6.00 μμ.

Villa Barbara
Επιτροπή Αλληλεγγύης

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ (Κρίστου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί το προλογικό σημείωμα ("αντί εισαγωγής") από το δελτίο πληροφόρησης αρ. 3 που κυκλοφόρησε τον Σεπτέμβρη - Οκτώβρη του '96 από τους "Απόγονους του Λήσταρχου Νταβέλλη".

Όταν πριν τρία χρόνια ο κ.Λαλιώτης αναλάμβανε το ΥΠΕΧΩΔΕ και έκανε εξαγγελίες προγραμμάτων για την προστασία της φύσης και την καλύτερη συνθηκών ζωής στις μεγαλουπόλεις, κατάφερε να δημιουργήσει ένα κλίμα ευφορίας δίνοντας την εντύπωση ότι επιτέλους κάτι σωστό θα γινόταν. Σε σημείο μάλιστα που πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις παρασύρθηκαν σε τέτοιο βαθμό που εναπόθεσαν τις ελπίδες τους στην καλή θέληση του υπουργού. Για όσους βέβαια είναι γνωστό ότι οι

Όχι στη διόγκωση της υπόθεσης του Σπύρου Δαπέργολα

Ιούνης '95. Ο αναρχικός Σπύρος Δαπέργολας μαζί με το φίλο του Μάριο Χρυσόστομο, αποπειρώνται να ληστέψουν την τράπεζα Αθηνών στη Λεωφόρο Βουλιαγμένης. Σύνεργα τους: ένα ψεύτικο πιστόλι, μια ψεύτικη χειροβομβίδα και η μοτοσυκλέτα της αρραβωνιαστικιάς του Δαπέργολα. Συλλαμβάνονται κι οι δύο.

Οκτώβρης '95: Ένας απίθανος τύπος ονόματι Αγγελίδης κατονομάζει τον αντιεξουσιαστή Κώστα Καλαρέμα ως συνεργό του σε ληστείες. Η Ασφάλεια "σπίνει" συμμορία Δαπέργολα, Χρυσόστομο, Καλαρέμα, Αγγελίδα με βάση "εύλογα" συμπεράσματα και προσωπικές σχέσεις. Με ανύπαρκτα στοιχεία φορτώνουν άλλη μια ληστεία στο Σπύρο. Ύστερα από σκληρή απεργία πείνας και κάτω από την πίεση ενός ισχυρότατου κινήματος αλληλεγγύης ο Καλαρέμας αποφυλακίζεται. Το κατηγορητήριο καταρρέει.

Νοέμβρης '96: Ενώ το 18μη-

κρατικοί μηχανισμοί ουδώς ενδιαφέρονται για την προστασία του περιβάλλοντος και τους ανθρώπους, τους έγινε αμέσως κατανοητό πως πίσω από τα πρωτότυπα λόγια δεν υπήρχαν παρά παρωχημένες προτάσεις που θα γίνονταν(;) προσπάθεια να υλοποιηθούν στην ούτως ή άλλως ελλειπή έως ανύπαρκτη υποδομή. Τώρα που το ΠΑΣΟΚ επανεξελέγη στην εξουσία, είναι ευκαιρία να κάνουμε έναν απολογισμό των όσων συνέβησαν την τελευταία τριετία:

- Στα "μεγάλα αναπτυξιακά έργα" η κυβέρνηση συνέπλευσε με τα όσα ζητάνε οι μεγαλοεργολάβοι και οι κατασκευαστικές εταιρίες. Έτσι εγκαινιάστηκε το αεροδρόμιο των Σπάτων, ενώ οι δρόμοι Ελευσίνας-Σταυρού και η περιφερειακή Υμητού φαίνεται ότι αποτελούν βασικές προτεραιότητες του ελληνικού κεφαλαίου και δύσκολα θα αποφευχθεί η κατασκευή τους. Η Εγνατία προχωρά χωρίς καμιά περιβαλλοντική μελέτη. Τελευταίες αποκαλύψεις του

νο προφυλάκισης του Δαπέργολα πλησιάζει στο τέλος οι δικαστικές αρχές το παρατείνουν τεχνηέντως. Στόχος ξεκάθαρος: να επιμηκυνθεί η προφυλάκιση του Σπύρου Δαπέργολα κατά ένα τρόπο ο οποίος κουρελιάζει ακόμα και αυτή την αστική νομιμότητα. Κατόπιν αυτού ο Δαπέργολας ξεκινάει απεργία πείνας διεκδικώντας το αυτονόητο: την μη παράταση του 18μηνου προφυλάκισης του. Τα πράγματα λοιπόν είναι ξεκάθαρα (τουλάχιστον για όποιον δεν έχει αποχωνωθεί από την καταναλωτική κραιπάλη ή δεν έχει υποταχθεί από την κρατική τρομοκρατία). Ο Σπύρος δεν πρέπει να παραμείνει ούτε μια μέρα επιπλέον προφυλακισμένος.

Γιατί: η Ασφάλεια προσπαθεί να εξαγάγει την μέγιστη υπεραξία από την υπόθεση του, παρουσιάζοντας ανύπαρκτες συμμορίες φανταστικών κακούργων αναρχικών.

Γιατί: το περιστατικό της Τράπεζας Αθηνών είναι μια ενέργεια που απορρέει από την οργή και απελπισία που καθημερινά βιώνουμε όλοι μέσα σ' αυτό τον εκμεταλλευτικό και βάρβαρο κόσμο. **Γιατί:** η αλληλεγγύη δεν παίζει μόνο πρωτεύοντα ρόλο στα πλαίσια του κοινωνικού ανταγωνισμού, αλλά αποτελεί και θεμέλιο λίθο του αυριανού πολιτισμού που κουβαλάμε στις καρδιές μας. Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει να σταθούμε στο πλάι του Δαπέργολα. ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΣΠΥΡΟ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑ.

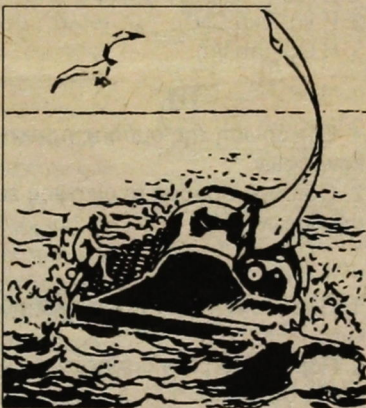
Αναρχική Συγκρότηση Νέων

προκήρυξη που μοιράστηκε στην Αθήνα

περιοδικού Αντί δείχνουν την Εγνατία να περνά μέσα από το δασικό - αρχαιολογικό χώρο της Δωδώνης... Συνεχίστηκε επίσης η εκτροπή του Αχελώου, έργο στο οποίο ο κ.Λαλιώτης επί ΝΔ ήταν κατηγορηματικά αντίθετος. Τέλος ο υπουργός αναίρεσε την υπογραφή του για τη συμφωνία προστασίας του Νέστου αφού υπέγραψε λίγο αργότερα την έγκριση για κατασκευή τεσσάρων φραγμάτων κατά μήκος του ποταμού.

Να σημειώσουμε ότι αυτά τα έργα θεωρούνται τόσο σπουδαία από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ώστε τα συμπεριέλαβαν στα τηλεοπτικά σποτ της τηλεοπτικής καμπάνιας. Επίσης έργα που όντως χρειάζονται, δεν προχώρησαν παρά ελάχιστα ως καθόλου (π.χ. γέφυρα Ρίου-Αντίριου κλπ).

- Στον τομέα προστασίας των δασών η νοοτροπία του κράτους δεν άλλαξε καθόλου (και ούτε πρόκειται, βλ. Δελτίο των Απόγονων του Λήσταρχου Νταβέλλη νο1) και συνεχίζει να θεωρεί τα δάση οικόπεδα, τα οποία παραχωρεί έμμεσα ή άμεσα σε όποιον θέλει. Έτσι οι εμπρηστές συνέχισαν ανενόχλητοι το... έργο τους. Ειδικά μετά την προκήρυξη των εκλογών εκδηλώθηκαν διήμερες και τριήμερες πυρκαγιές που τα ΜΜΕ πέρασαν στα "ψιλά". Το νομοσχέδιο δε του κ.Τζουμάκα, του οποίου προς το παρόν γλυτώσαμε τη λαίλαπα, χάριζε σε καταπατητές και μεγαλοτσιφλικάδες χιλιάδες στρέματα γης. Ας μην μιλήσουμε δε για τα αυθαίρετα τα οποία χτίζονται όπου γουστάρουν οι ιδιο-

Κατ' αρχήν, ειλικρινά συγχαρητήρια για την προσπάθεια που κάνετε, για το δυναμικό αγώνα σας!

Είμαι 27 χρονών, πατέρας δύο παιδιών και ζω τα τελευταία έξι χρόνια σ' ένα κυκλαδίτικο νησί. Αν και έχω περάσει στη ζωή μου αρκετά στάδια "κοινωνικοποίησης" του συστήματος, θέλω να πιστεύω ότι ελάχιστα έχουν αλλάξει οι ιδέες μου, τα ιδανικά μου, τα όνειρά μου, οράματα που απόκτησα με τις εμπειρίες μου πριν από 10-12 χρόνια.

Το καλοκαίρι συναντώ αρκετά παιδιά του "χώρου μας". Δυστυχώς συζητώντας μαζί τους διακρίνω πολλές αντιφατικές αντιλήψεις και ιδέες -τρόποι που δεν εκφράζουν τα ιδανικά μας. Δυστυχώς, η πλειοψηφία των παιδιών αυτών απορρίπτουν την ΑΛΦΑ.

ΦΙΛΟΙ, είναι ανάγκη, όλοι μαζί να αγκαλιάσουμε την εφημερίδα

Παρακαλούνται οι Κ.Σ. και Γ.Σ. των οποίων οι επιστολές δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο να επικοινωνήσουν με την συντακτική συνέλευση του ΑΛΦΑ στη Θεσσαλονίκη η οποία θα μαζευτεί στη Βίλλα Βαρβάρα (Πλατεία Κουλέ Καφέ) την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου, στις 8μ.μ.

κτήτες τους, ακόμα και μέσα σε υδροβιότοπους (βλ. Λούρος Μεσολογίου) προστατευόμενους από τη συνθήκη ΡΑΜΣΑΡ. Το Υπουργείο ρίχνει κάθε μετεκλογική περίοδο ρίχνει δύο με τρεις μάντρες μπροστά στις κάμερες, αλλά φυσικά δεν γίνεται τίποτα το ουσιαστικό.

- Τέλος όσον αφορά την προστασία των υδροβιότοπων μέσω της συνθήκης ΡΑΜΣΑΡ, οι συμβάσεις δεν υπογράφησαν ενώ ήταν έτοιμες και η ΕΟΚ απλά θα πάψει να ασχολείται με το θέμα (οπότε όσοι εκμεταλλεύονται τους υδροβιότοπους θα συνεχίσουν να τους εκμεταλλεύονται ενώ τα χρήματα θα τα απορροφήσουν με... άλλο τρόπο).

Γενικά, υπάρχουν δεκάδες κραυγαλέες περιπτώσεις όπου το περιβάλλον έπεσε θύμα είτε της "ανάπτυξης", είτε του βολέματος ημετέρων, από βιομήχανους και ξενοδοχειαρχές μέχρι καταπατητές, κυνηγούς και ψαράδες. Πρέπει πάντως να ομολογηθεί ότι ο κ.Λαλιώτης παρουσίασε διαφορετικό πρόσωπο από τους προκατόχους του. Χαμόγελα, εξαγγελίες με βαρύγδουπους τίτλους, απόψεις πιο ακραίες και από των ακραίων οικολόγων. Τη δική μας συμπάθεια βέβαια δεν την κέρδισε αλλά τη συμπάθεια των κυριών των βορείων προαστείων της Αθήνας σίγουρα. Άλλωστε η γκλαμουριά είναι αυτή που μετράει...

Και φυσικά περιμένουμε τις νέες εξαγγελίες του κ.Λαλιώτη με μεγάλη αγωνία...

μας, να συσπειρωθούμε όλοι μας γύρω της, ώστε όλοι μαζί -χωρίς εγωισμούς- να τη βελτιώνουμε συνεχώς, όλοι μαζί με άξονα επαφής και πανελλαδικής πληροφόρησης την ΑΛΦΑ, ας προσπαθήσουμε να επαναπροσδιορίσουμε (:) τους τρόπους, τις μεθόδους παρέμβασής μας στη ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. Ας προσπαθήσουμε με σεβασμό, εκτίμηση και εμπιστοσύνη.

Δυστυχώς, τα τελευταία 15 χρόνια οι αγώνες και οι τρόποι παρέμβασής του "χώρου" μας, αποβαίνουν σε βάρος μας (σχεδόν σ' όλα τα επίπεδα). Ας προσπαθήσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ!! χωρίς διαφορετικές ομάδες, χωρίς εγωιστικές διαφορές, ας συσπειρωθούμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ.

ΤΟ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ

Υ.Γ.1: Άρχισε και το Εθνικό Κτηματολόγιο. Δεν ξέρουμε πως τελικά θα εξελιχθεί μιας και είναι σίγουρο ότι πολλοί αετονύχιδες σε συνεργασία με τη γραφειοκρατία θα επωφεληθούν ποικιλοτρόπως. Όμως η δουλειά θα μπορούσε να γίνει πολύ πιο εύκολα και πολύ πιο σίγουρα καθώς υπάρχει πλήρες το κτηματολόγιο της χώρας (σχεδόν οκτακόσιοι τόμοι) στο τουρκικό υπουργείο περιβάλλοντος συνταγμένο πριν το 1800!! Πολύ θα θέλαμε να το δούμε αλλά σίγουρα αυτοί που δεν το θέλουν είναι ακόμα περισσότεροι, με την Εκκλησία πρώτα και κύρια.

Υ.Γ.2: Μιας και αναφερθήκαμε στην Εκκλησία αναφέρουμε και τα εξής: στην Πεντέλη, στη θέση Κοκκινάρη εκδηλωνόντουσαν σχεδόν όλο το καλοκαίρι φωτιές ειδικά τις μέρες που είχε αέρα (βλ. Δελτίο των ΑτΛΝ νο2). Την περιοχή όπως έχουμε γράψει την έχει καταπατήσει η εκκλησία και θέλει να την πουλήσει σε κατασκευαστικές εταιρίες. Μάλιστα μπήκε φωτιά και μέσα στο κτήμα της μονής Πεντέλης. Οι παπάδες ότι τις φωτιές τις βάζουν αυτοί που θέλουν να εκμεταλλευτούν τα "οικόπεδα". Αυτοί που επιθυμούν κάτι τέτοιο είναι οι "άγιοι πατέρες μας"... Εμείς βέβαια δεν ξέρουμε τίποτα. Απλά λέμε...

Απόγονοι του Λήσταρχου Νταβέλλη

(για επικοινωνία: Τ.Θ. 51889 Τ.Κ. 14502 Αθήνα)

ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ, σε κάθε πτυχή των σχέσεών μας!! και όχι σύμφωνα με την αντίληψη κάθε ομάδας. Και για να μην παρεξηγηθώ, ζητώ συσπείρωση με άξονα την ΑΛΦΑ, επειδή είναι το μοναδικό έντυπο του χώρου που πηγαίνει σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Όλοι μαζί μπορούμε να τη βελτιώσουμε!!!

* συμμαθητή μου Παναγιώτη, νά 'σαι καλά.

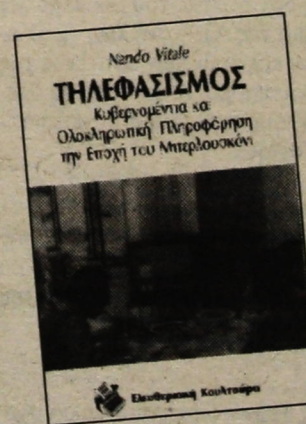
* χάρηκα πραγματικά, που βγήκε ξανά η ΑΛΦΑ.

* και εδώ στο νησί, ξεκινήσαμε κάτι.

Σεπτέμβρης '96
Ευχαριστώ! ινδιάνος

(Ο Δαίμων των ΕΛ.ΤΑ. ευθύνεται για την καθυστέρηση στην παραλαβή του γράμματος)

Κυκλοφόρησαν...

Το δοκίμιο "ΤΗΛΕΦΑΣΙΣΜΟΣ - Κυβερνομέγντια και Ολοκληρωτική Πληροφόρηση την Εποχή του Μπερλουσκόνι" του Nando Vitale από τις εκδόσεις Ελευθεριακή Κουλτούρα.

"Τοπικά τηλεματικά δίκτυα που εκμηδενίζουν το φυσικό χώρο της μητρόπολης αλλά δεν ενώνουν τις προσωρινές ταυτότητες της αίσθησης. Αντιθέτως, οι μητροπόλεις σαν προέκταση του μέσου, γίνονται αντιληπτές στο μαγικό χρόνο του συλλογικού ενοποιητικού γεγονότος. Η τηλεόραση εισχωρεί στο ζωντανό σώμα της πόλης και γίνεται μόνιμος παρατηρητής μιας προσωρινά αναζωογονημένης κοινότητας, έστω και με τους σιδερένιους νόμους της εξάρτησης και του αποκλεισμού. Ποιος ξέρει τι θα κάνουν εκείνοι που πλένουν τα τζάμια των αυτοκινήτων στα φανάρια όταν όλη η πόλη είναι μαγεμένη από έναν ποδοσφαιρικό αγώνα του παγκόσμιου πρωταθλήματος; Θα υποστηρίξουν την ιταλική ομάδα ή την ομάδα της ηπείρου απ' όπου προέρχονται; Μπορεί να αναθεματίζουν τις καταστάσεις αποξένωσης, τις εξάρσεις, τις ομαδικές επιδρομές, που καμιά φορά τους κάνουν θύματα επιθέσεων ή βιαιοτήτων."

Nando Vitale

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 73

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfamarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

20ο συνέδριο της Αναρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς (Α.Ι.Τ.)

Στις 6, 7 και 8 Δεκέμβρη του 1996 θα πραγματοποιηθεί στη Μαδρίτη το 20ο συνέδριο της Αναρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς (Α.Ι.Τ. = Διεθνής Ένωση Εργατών). Η Α.Ι.Τ. αποτελεί συνέχεια του αντιεξουσιαστικού τμήματος της 1ης Διεθνούς. Ιδρύθηκε το Δεκέμβρη του 1922 από αναρχοσυνδικαλιστικές οργανώσεις της Γερμανίας, Ισπανίας, Ιταλίας, Γαλλίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, Αργεντινής, Ρωσίας, Χιλής, Δανίας, Πορτογαλίας, Ολλανδίας, Τσεχοσλοβακίας και Μεξικό. Το πρώτο της συνέδριο μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο πραγματοποιήθηκε στην Τουλούζη της Γαλλίας, το 1951, με συμμετοχή οργανώσεων από την Ευρώπη και την Αμερική. Από το 1988 η Α.Ι.Τ. γνωρίζει αξιόλογη ανάπτυξη, ιδιαίτερα μετά την επέκταση της δράσης της στην Ασία, την Αφρική και την Ανατολική Ευρώπη. Το τελευταίο της συνέδριο πραγματοποιήθηκε στην Κολωνία της Γερμανίας, το 1992.

Νέες συμμετοχές στην Α.Ι.Τ.

C.R.A.S.

(Συνομοσπονδία Επαναστατών Αναρχοσυνδικαλιστών)

Δρα στο χώρο της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. (στη Ρωσία, τη Λευκορωσία και την Ουκρανία). Είχε ζητήσει την είσοδό της στην Α.Ι.Τ. ήδη από το προηγούμενο της συνέδριο, στην Κολωνία, όπου είχε αποφασιστεί να υπάρξει μια περίοδος αναμονής, εξ' αιτίας των ιδιαίτερων συνθηκών που χαρακτηρίζουν τις χώρες της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. Έχει αναπτύξει δράση σε αρκετούς εργατικούς αγώνες. Εκδίδει διάφορα έντυπα, ανάμεσά τους και ένα διεθνές δελτίο, που τυπώνεται στην Ολλανδία.

B.K.T.

(Βουλγαρική Συνομοσπονδία Εργασίας)

Έχοντας ξεπεράσει τα εσωτερικά προβλήματα της πρώην CNT-Βουλγαρίας, που είχε αναπτύξει πλούσια δράση στην εποχή του μεσοπολέμου, η B.K.T. ζητά την είσοδό της στην Α.Ι.Τ.

A.S.A.U.L.

(Συνδικαλιστική Ένωση

της Ασιατικής Περιοχής της Λισαβώνας)

Μετά από προετοιμασία αρκετών χρόνων, η A.S.A.U.L., που σχηματίστηκε με πυρήνα το Συνδικάτο Διαφόρων Επαγγελματιών της Λισαβώνας, έχοντας συνενωθεί με την συνδικαλιστική οργάνωση *Accao Directa*, προσανατολίζεται στην ίδρυση της *Αναρχοσυνδικαλιστικής Συνομοσπονδίας της Πορτογαλίας*.

ORGANISE!

Η "ORGANISE!" δρα στην κατεύθυνση της συγκρότησης ενιαίας αναρχοσυνδικαλιστικής ομοσπονδίας σε όλη την έκταση του εδάφους του νησιού της Ιρλανδίας.

AWARENESS LEAGUE

Η AWARENESS LEAGUE δρα στη Νιγηρία, κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Αν και δεν έχει διατυπώσει με σαφήνεια το αναρχοσυνδικαλιστικό της πρόγραμμα (κάτι που αναμένεται να γίνει εν' όψει του συνεδρίου), έχει εδώ και αρκετά χρόνια στενές επαφές με την Α.Ι.Τ. Έχει επίσης ζητήσει την έκδοση ενός εντύπου σε συνεργασία με την Α.Ι.Τ. Η W.S.A. (το τμήμα της Α.Ι.Τ. στις ΗΠΑ) έχει αναλάβει τη διεξαγωγή μιας διεθνούς καμπάνιας για τη συγκέντρωση χρημάτων για να διατεθεί στην AWARENESS LEAGUE στοιχειώδης τεχνικός εκδοτικός εξοπλισμός.

SOLIDARIDAD OBRERA

Δημιουργήθηκε από την συνένωση της SOLIDARIDAD OBRERA της Concepción με τις αναρχοσυνδικαλιστικές οργανώσεις του Santiago και του Temuco και ζητά να αποτελέσει το τμήμα της Α.Ι.Τ. στη Χιλή. Έχει αναπτύξει αξιόλογη δράση στο πλευρό των εργατών των ορυχείων της Lota. Με ξεκάθαρες ιδέες και μεγάλο ενθουσιασμό, προσπαθεί να ανασυγκροτήσει το ιστορικό και ονομαστό για τους αγώνες και τις κατακτήσεις του αναρχοσυνδικαλιστικό κίνημα της Χιλής.

ALAS DE XUE

Έχοντας αρκετές επαφές με την ισπανική CNT, αυτή η οργάνωση από την Κολομβία αγωνίζεται για την ανασυγκρότηση του αναρχοσυνδικαλιστικού κινήματος σ' αυτή τη λατινοαμερικανική χώρα. Έχει ζητήσει τη σύνδεσή της με την Α.Ι.Τ. σύμφωνα με το σχήμα των "Ομάδων Φίλων της Α.Ι.Τ."

A.S.F.

Η Αναρχοσυνδικαλιστική Ομοσπονδία της Τσεχίας έχει από παλιά σχέσεις με την Α.Ι.Τ. Σε συνεργασία με την FAU της Γερμανίας και την Αναρχική Ομοσπονδία της Τσεχίας οργανώνει κάθε χρόνο τη διεθνή συνάντηση ελευθεριακών και αναρχοσυνδικαλιστικών ομάδων και ατόμων "Ανατολή-Δύση". Τον περασμένο Μάρτη πραγματοποίησε το τέταρτο συνέδριό της. Εκδίδει το περιοδικό "Ο Συνδικαλιστής". Έχει ζητήσει τη σύνδεσή της με την Α.Ι.Τ. σύμφωνα με το σχήμα των "Ομάδων Φίλων της Α.Ι.Τ."

Ομάδα Φίλων της Α.Ι.Τ. της Οτάβα (Καναδάς)

Τα περισσότερα από τα μέλη της συμμετέχουν στην I.W.W. (Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου) και θέλουν να μετατραπούν σε ομάδα προπαγάνδας της Διεθνούς.

Πρόγραμμα του συνεδρίου

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ

5/12

(στη γραμματεία της Α.Ι.Τ.)

11.00 Συνάντηση των πρακτικογράφων

17.00 Συνάντηση των συντρόφων από τη Λατινική Αμερική

17.00 Συνάντηση των συντρόφων από την Ανατολική Ευρώπη

6/12

(στο χώρο του συνεδρίου)

9.00 Έναρξη του 20ου συνεδρίου της Α.Ι.Τ. Χαιρετισμός του Pepe Jimenez (προηγούμενου γραμματέα της Α.Ι.Τ.) και του Pascual Gonzalez (γραμματέα της Α.Ι.Τ.).

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

I.

1. Ορισμός προεδρίου και μεταφραστικής ομάδας (δύο για τα αγγλικά και δύο για τα ισπανικά).
2. Παραίτηση της προηγούμενης γραμματείας της Α.Ι.Τ.

II. Εσωτερικά προβλήματα

1. Η A.S.F. της Αυστραλίας.
2. Η γαλλική CNT.
3. Η USI (Ιταλία).

III.

1. Επικύρωση της ομάδας πρακτικογράφων.
2. Ορισμός ομάδας περίληψης εισηγήσεων.

IV.

1. Παρουσίαση των προσκεκλημένων.
2. Παρουσίαση των αιτήσεων για ένταξη στην Α.Ι.Τ.

V. Ενημέρωση από τη γραμματεία

1. Εισήγηση του Pepe Jimenez. Συζήτηση.
2. Συνολική ενημέρωση της γραμματείας (εκτός από τη γραμματεία οικονομικών). Συζήτηση.
3. Ενημέρωση της γραμματείας οικονομικών. Συζήτηση.
4. Ενημέρωση των ομάδων πρακτικογράφων και περίληψης εισηγήσεων. Συζήτηση.
5. Γενική συζήτηση.

VI. Ενημέρωση από τα διάφορα τμήματα

RRU (Ιαπωνία), ASF (Αυστραλία), WSA (ΗΠΑ), COB (Βολιβία), FORA (Αργεντινή), NSF (Νορβηγία), FAU (Γερμανία), SF (Αγγλία), USI (Ιταλία), CNT-F (Γαλλία), CNT-E (Ισπανία).

VII. Ενημέρωση από τους "Φίλους της Α.Ι.Τ."

VIII. Ενημέρωση από τους διάφορους προσκεκλημένους

IX. Διακήρυξη αρχών

Προτάσεις διαφόρων οργανώσεων για προσθήκες ή τροποποιήσεις
1. Ενάντια στην ταξική συνεργασία (συνδικαλιστικές εκλογές, επιτροπές κλπ). Προσθήκη στο άρθρο 8.

Πρόταση της NSF.

2. Ενάντια στην καταπίεση και τις διακρίσεις. Προσθήκη στο άρθρο 3.

Πρόταση της SF και της USI.

3. Για την οικολογία. Προσθήκη στο άρθρο 5. Πρόταση της SF και της USI.

4. Εισφορές. Πρόταση της CNT-E και της USI.

X. Οργανωτική δομή

1. Αναδιοργάνωση της γραμματείας της Α.Ι.Τ. Πρόταση των CNT-F, USI, SF, FAU, και NSF.

2. Μεθοδολογία για τα συνέδρια. Πρόταση της CNT-E.

XI. Τύπος και προπαγάνδα

Πρόταση των CNT-E και CNT-F.

XII. Τεχνική υποδομή

Πρόταση των USI, FAU και CNT-E.

XIII.

Εντάξεις-αποχωρήσεις

1. Αποχωρήσεις. Η φινλανδική SAL. Το πρόβλημα της ιαπωνικής RRU.

2. Αιτήσεις για ένταξη: CRAS (πρώην Ε.Σ.Σ.Δ.), BKT (Βουλγαρία), ASAUL (Πορτογαλία), ORGANISE! (Ιρλανδία), AWARENESS LEAGUE (Νιγηρία), SOLIDARIDAD OBRERA (Χιλή). Αιτήσεις για συγκρότηση "Ομάδων Φίλων της Α.Ι.Τ.": ALAS DE XUE (Κολομβία), ASF (Τσεχία), "Φίλοι της Α.Ι.Τ." της Οτάβα (Καναδάς). Αιτήσεις για επαφές με την Α.Ι.Τ.: NGWF (Μπαγκλαντές).

A/ Παρουσίαση των οργανώσεων.

B/ Ερωτήσεις.

Γ/ Συζήτηση.

XIV. "Φίλοι της Α.Ι.Τ."

Η σχέση τους με την Α.Ι.Τ. Προτάσεις των προηγούμενων συνεδρίων και των USI και FAU.

XV.

Οι σχέσεις με την SAC

Προτάσεις για τις σχέσεις με τη σουηδική SAC από τις CNT-F, USI,

SF, FAU και CNT-E.

XVI. Εσπεράντο

Προτάσεις των CNT-F, USI, SF, FAU και CNT-E.

XVII. Τα αρχεία της Α.Ι.Τ.

Στα προηγούμενα συνέδρια αποφασίστηκε ότι η έδρα των αρχείων της Α.Ι.Τ. θα είναι το "Ίδρυμα Anselmo Lorenzo", μένουν όμως προς συζήτηση μια σειρά ζητημάτων: συλλογή υλικού, αρχειοθέτηση, ποιός θα υπογράψει τη συμφωνία με το "Ίνστιτούτο Κοινωνικών Μελετών του Άμστερνταμ", αν το αρχείο θα αποτελεί ανεξάρτητο τμήμα του Ίδρυματος Anselmo Lorenzo κ.λπ.

XVIII. Η Α.Ι.Τ.

και τα εθνικά σύνορα

Πρόταση της FAU.

XIX. Αναρχισμός

και αναρχοσυνδικαλισμός στη σύγχρονη κοινωνία
Πρόταση της USI.

XX. Ανάλυση της διεθνούς πολιτικής και οικονομικής κατάστασης

Η Α.Ι.Τ. απέναντι στη συνθήκη του Μάαστριχτ και την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Πρόταση της CNT-E.

XXI.

Πρόταση της USI για μια συνάντησή, την άνοιξη του '97, στο Μιλάνο, της Α.Ι.Τ. "με όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις αντίστασης του κόσμου για κατάσταση κοινής δράσης σε παγκόσμιο επίπεδο".

XXII.

Διάφορα ζητήματα

XXIII. Λήξη

του 20ου συνεδρίου

Ορισμός νέου γενικού γραμματέα.

Χρήσιμες διευθύνσεις στη Μαδρίτη

Χώρος του συνεδρίου:

Κολέγιο "Chaminade", Paseo de Juan XXIII, vo 9, Πανεπιστημιούπολη. Μετρό: metropolitano.

Γραμματεία της ΑΙΤ:

Paseo de Alberto Palacios, vo 2, Villaverde Alto. Σιδηροδρομικός σταθμός Villaverde Alto. Λεωφορείο: 22 και 86.

Εθνική Επιτροπή της CNT:

Calle Magdalena, vo 29-2º αριστερά. Μετρό: Antón Martín.

Τοπική Ομοσπονδία Συνδικάτων της CNT της Μαδρίτης

Plaza de Tirso de Molina, vo 5. 2ος και 6ος όροφος. Μετρό: Tirso de Molina.

Χρήσιμα τηλέφωνα στη Μαδρίτη

Εθνική Επιτροπή της CNT: (00341) 3692531 και (00341) 3692584

Περιφερειακή Επιτροπή της CNT Κέντρου: (00341) 3690597

Τοπική Ομοσπονδία της CNT Μαδρίτης: (00341) 3690597

Συνδικάτο Μεταφορών της CNT Μαδρίτης: (00341) 3690838

Συνδικάτο Οικοδόμων της CNT Μαδρίτης: (00341) 3690772

Συνδικάτο Μετάλλου της CNT Μαδρίτης: (00341) 3690838

Γραμματεία της ΑΙΤ: (00341) 7970424

ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ "ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ"

Διαδρομή αλληλεγγύης στην Τουρκία

Ο Οσμάν Μουράτ Ούλκε, τούρκος ολικός αρνητής στρατεύσεως, συνελήφθηκε στις 7 Οκτωβρίου και κρατήθηκε στις φυλακές Μαμάκ της Άγκυρας για να προσαχθεί σε δίκη με το άρθρο 155 "περί αποξένωσης του λαού από το στρατό". Ξεκίνησε απεργία πείνας για να μην φορέσει στρατιωτική στολή, δικαίωμα που του αναγνωρίστηκε αρχικά.

Η περίπτωση του τούρκου αρνητή στρατεύσεως Οσμάν Μουράτ Ούλκε, αποτέλεσε έναυσμα τον τελευταίο μήνα για να συναντηθούν και να δράσουν από κοινού ομάδες αντιμιλιταριστών από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, με αποκορύφωμα την πορεία συμπαράστασης που έγινε στις 14/11 στο φρουραρχείο Αθηνών. Ωστόσο κάποιοι από μας που ενεργοποιηθήκαμε στην κατεύθυνση της συμπαράστασης, θεωρήσαμε αναγκαίο να προχωρήσουμε σε πιο άμεσες μορφές, πράγμα που κατά την εκτίμησή μας απαιτούσε τη φυσική παρουσία ελλήνων συντρόφων στη δίκη του Οσμάν που επρόκειτο να γίνει στις 19 του ίδιου μήνα. Αποφάσισα λοιπόν να παρουσιαστώ και να καταθέσω σαν μάρτυρας στο στρατοδικείο της Άγκυρας, εάν αυτό ήταν δυνατόν. Σε ανάλογη κίνηση θα προχωρούσε και η διεθνής αντιπροσωπεία από μέλη της Διεθνούς Αρνητών Πολέμου (War Resisters International) και άλλων ευρωπαϊκών οργανώσεων, την οποία θα συναντούσα για να συζητήσουμε την πιθανότητα από κοινού ενεργειών.

Δήλωση στον τουρκικό τύπο

"Αγαπητοί φίλοι,

είμαι εδώ εκ μέρους μιας ομάδας ελλήνων αντιμιλιταριστών, για να δηλώσω τη συμπαράστασή μου σε όλους τους τούρκους αντιμιλιταριστές και ειδικά στον Οσμάν Μουράτ Ούλκε, ο οποίος αυτή τη στιγμή διώκεται εξαιτίας των πεποιθήσεών του.

Η γνώμη μας είναι ότι σε μία ελεύθερη χώρα κανείς δεν πρέπει να διώκεται επειδή εκφράζει τις ιδέες του, κάτι το οποίο αυτή τη στιγμή ούτε η Ελλάδα ούτε η Τουρκία αναγνωρίζουν. Στη χώρα μου αυτή τη στιγμή οι αντιρρησίες συνείδησης δικάζονται από στρατιωτικά δικαστήρια και στέλλονται σε στρατιωτικές φυλακές όπως και εδώ.

Όλοι ξέρουμε ότι ανάμεσα στις δύο χώρες η κρατική προπαγάνδα έχει συντελέσει στη δημιουργία μιας εικόνας εχθρού και έχει υψώσει ένα φράγμα μίσους, το οποίο δεν εξυπηρετεί καθόλου τα συμφέροντα των δύο λαών. Πιστεύουμε ότι αυτό δεν οφείλεται μόνο σε εξωτερικές επιρροές. Ευθύνονται εξίσου και οι κυβερνήσεις των δύο χωρών. Αυτό τις οδηγεί σε έναν φαύλο κύκλο εξοπλισμών, τα έξοδα των οποίων βαρύνουν τους δύο λαούς. Κανείς δεν ζήτησε τη γνώμη μας γι' αυτό. Αντίθετα όταν κάποιος εμφανίζεται για ν' ασκήσει κριτική είτε στα λόγια, είτε στην πράξη, το κράτος έρχεται να τον φωνάσει.

Για μας αυτοί οι άνθρωποι αντιπροσωπεύουν τη φωνή της λογικής ενάντια στον ανορθολογισμό της προπαγάνδας. Αλλά όταν κάποιος αναφέρεται στη λογική θα πρέπει να αποδεικνύει τη γνώμη του με επιχειρήματα και να επιβεβαιώνει τις προτάσεις του με την πρακτική του. Γι' αυτό το λόγο επέλεξα να έρθω στην Τουρκία, για ν' αποδείξω έμπρακτα τη μη συνεργασία μου με τους μηχανισμούς εκείνους που σπέρνουν το μίσος και τη δυσπιστία ανάμεσά μας.

Γι' αυτό δηλώνω ενώπιόν σας την άρνησή μου να συνεργαστώ πλέον κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες με τις ελληνικές στρατιωτικές αρχές. Γι' αυτό το λόγο σκοπεύω να κάνω μια ανάλογη δήλωση όταν επιστρέψω στην Ελλάδα και να επιστρέψω τα στρατιωτικά μου έγγραφα.

Θεοφάνης Ράπτης, Άγκυρα 20/11/96

Έφτασα στη Σμύρνη το βράδυ του Σαββάτου στις 16 του Νοέμβρη και εκεί ήρθα σε επαφή με μια από τις δικηγόρους του Όσι (έτσι αποκαλούν οι τούρκοι σύντροφοι τον Οσμάν), τη Χούλια Ουτσπινάρ, που με ενημέρωσε για την κατάστασή του. Ο Όσι είχε σταματήσει την απεργία πείνας καθώς του είχε αναγνωριστεί το δικαίωμα να μην φορά στρατιωτική στολή, τουλάχιστον στις φυλακές Μαμάκ όπου και περίμενε τη δίκη του. Με τη σειρά μου τους ενημέρωσα για τις προθέσεις μου που περιλάμβαναν και μία δημόσια δήλωση μου στο τουρκικό τύπο για την άρνηση συνεργασίας μου με τις ελληνικές στρατιωτικές αρχές και τη συμπαράστασή μου στον Όσι. Ωστόσο με πληροφόρησε ότι είναι μάλλον αδύνατο να καταθέσω στο δικαστήριο. Την επόμενη, η Χούλια με έφερε σε επαφή με άλλους συντρόφους που συνεργάζονται στον Αντιπολεμικό Σύνδεσμο Σμύρνης (ISKD), ανάμεσά τους και τον Βεντάτ Ζεντσίρ, εκδότη του Άμαργκι, σημαντικού αναρχικού -αντιμιλιταριστικού περιοδικού που έβγαίνει στη Σμύρνη μέχρι το '94. Ο τίτλος είναι παράφραση του Anarchy, λέξη απαγορευμένη στην Τουρκία, ενώ ταυτόχρονα παραπέμπει σε αντίστοιχη περσική λέξη που είναι συνώνυμη της ελευθερίας ("ζωή σε κίνηση"). Όλοι τους πολύ φιλικό και φιλόξενοι, θεώρησαν από την αρχή ιδιαίτερα σημαντική την παρουσία ενός συντρόφου από την "άλλη πλευρά". Η παραπέρα ανάπτυξη των προβληματισμών μας, μας επέτρεψε να αναγνωρίσουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν σε μια πιο συστηματική συνεργασία ανάμεσα σε έλληνες και τούρκους αντιεξουσιαστές.

Πράγματι, η κατάσταση στην Τουρκία οδεύει αυτή τη στιγμή προς ένα κρίσιμο και επικίνδυνο κατώφλι. Η ανερχόμενη αστική τάξη που βλέπει τα συμφέροντά της να συνθλίβονται κάτω από την πίεση του κεμαλικού συγκεντρωτισμού, πιέζει για φιλελευθροποίηση. Οι ισλαμιστές από την άλλη έχοντας αφομοιώσει πολλά από τα συνθήματα των ριζοσπαστικών αριστερών χώρων, υποσκάπτουν αργά αλλά σταθερά τα ιδεολογικά θεμέλια του κεμαλικού κοσμικού κράτους. Από την άλλη εξακολουθεί πάντα να επικρέμεται ο κίνδυνος της δεξιάς τρομοκρατίας ή ενός πραξικοπήματος καθώς το γενικό επιτελείο δεν είναι διατεθειμένο να χαλαρώσει τον ασφυκτικό έλεγχο που ασκεί στην τουρκική κοινωνία. Αν προσθέσετε σ' όλα αυτά το φοβερό πληθωρισμό και τον πόλεμο στο κουρδικό μέτωπο, παίρνετε ένα εκρηκτικό μείγμα. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες οι τούρκοι σύντροφοι κινούνται πολύ προσεκτικά, προσπαθώντας με μια συστηματική τακτική να οικοδομήσουν ένα κίνημα με θετικές προοπτικές. Λαμβάνοντας υπόψη τον μικρό αριθμό ανθρώπων και τις αντίξοες συνθήκες μπορώ να πω ότι βρήκα το οργάνωτικό τους επίπεδο αρκετά υψηλό, όπως και το ηθικό τους. Όταν έφτασα στη Σμύρνη τα γραφεία του Συνδέσμου ήταν ήδη σφραγισμένα από το κράτος, ενώ τα μέλη του αντιμετωπίζουν δίωξη με βάση το άρθρο 155 (το ίδιο που επιστρατεύτηκε κατά του Όσι) με αφορμή το μοίρασμα μιας μπροσούρας. Εάν καταδικαστούν θα πρέπει να λειτουργήσουν με άλλο όνομα, καθώς τα γραφεία θα κλείσουν οριστικά και τα αρχεία τους θα κατασχεθούν.

Κυριακή βράδυ φεύγουμε για Άγκυρα, περίπου εννέα ώρες ταξίδι. Η διεθνής αντιπροσωπεία έχει ήδη φτάσει από την προηγούμενη. Τους συναντώ στο ξενοδοχείο που θα μείνουν για δύο μέρες στο κέντρο της Άγκυρας. Είναι ο βρετανός Τόνι Σμιάιθ, εκπρόσωπος της WRI και δύο γερμανοί από αντίστοιχες οργανώσεις. Για την κατάστα-

ση που θα αντιμετωπίσουμε στο δικαστήριο, μας ενημερώνει ο τούρκος σύντροφος Σερντάρ Τεκίν. Επισημαίνει τον κίνδυνο σύλληψής μας κατά τη διάρκεια συνέντευξης τύπου, κάτι που έχει ξανασυμβεί σε ανάλογη περίπτωση στην Κωνσταντινούπολη το 1994. Επιβεβαιώνεται ότι δεν θα γίνει δεκτή η παρουσία μας στο δικαστήριο σαν μάρτυρες υπεράσπισης. Η αντιπροσωπεία βρίσκεται εμπρός στο δίλημμα να παραστούν στη δίκη σαν παρατηρητές και εγγυητές της νομικής διαδικασίας, ή σαν συμπαραστάτες οπότε διατρέχουν τον κίνδυνο σύλληψης. Εκτός των άλλων, ο διαθέσιμος χρόνος έξω από το δικαστήριο θα ήταν εξαιρετικά μικρός (από πέντε ως δέκα λεπτά) πράγμα που δυσκόλευε κοινωνικά την κατάσταση όσον αφορά τη δυνατότητα να αναπτύξω το περιεχόμενο της δικιάς μου δήλωσης. Από τη συζήτησή μας κατ'άληξα σε ορισμένες αποφάσεις σχετικά με τις κινήσεις που θα έκανα:

α) Δεν θα έπαιρνα μέρος στη δίκη σαν μέλος της αντιπροσωπείας. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η αντιπροσωπεία αυτή ακολουθούσε μια ορισμένη φόρμα για την εξασφάλιση της πολιτικής της κάλυψης σε περίπτωση σύλληψης από τις χώρες προέλευσης των μελών της, έχοντας στείλει ενημερωτικά δελτία στις πρεσβείες τους. Κάτι τέτοιο δεν με αφορούσε καθόλου και μάλιστα από τη στιγμή που θα έκανα μια δήλωση άρνησης στρατεύσεως, σε υποτιθέμενα εχθρική χώρα.

β) Με το Σερντάρ, θα κανονίζαμε συνέντευξη τύπου για την επόμενη της δίκης, όπου θα είχαμε το χρόνο να αναπτύξουμε τα επιχειρήματά μας και να ενημερώσουμε σχετικά με την κατάσταση όπως θα είχε διαμορφωθεί μετά τη δίκη.

Τελευταίες εξελίξεις

Ο Οσμάν μεταφέρθηκε τελικά σε στρατιωτική μονάδα όπου και του ζητήθηκε ξανά να φορέσει στρατιωτική στολή και να εκτελέσει διαταγές. Αυτός αρνήθηκε με αποτέλεσμα να κατηγορείται πλέον για ανυπακοή. Αυτό αποτελεί πειθαρχικό αδίκημα και επιφέρει ποινές φυλάκισης από τρία έως πέντε χρόνια. Μεταφέρθηκε στις στρατιωτικές φυλακές του Εσκή Σεχίρ όπου και κρατείται περιμένοντας να περάσει από στρατιωτικό ανακριτή.

γ) Δεν θα παρουσιαζόμουν στην αίθουσα του δικαστηρίου για να αποφύγω έλεγχο διαβατηρίων.

Την Τρίτη, η δίκη αναβάλλεται τελικά για τις 24 του Δεκέμβρη και ο Όσι αποφασίζεται να μεταφερθεί σε στρατιωτική μονάδα στο Μπιλετσίκ έξω από το δικαστήριο, το οποίο βρίσκεται σε στρατιωτική ζώνη, οι συγκεντρωμένοι απωθούνται προς την έξοδο και έτσι δεν υπάρχει χρόνος για σοβαρή ενημέρωση. Ωστόσο διάφορες εφημερίδες έχουν δημοσιεύματα σχετικά με την υπόθε-

ση του Όσι. Αναφέρω ενδεικτικά την Τζουμχουριέτ, Ραντικάλ και Ντεμοκρασί (φιλοκουρδική). Έτσι την Τετάρτη μεγάλη μερίδα του τουρκικού τύπου βρίσκεται στα γραφεία της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου δίνεται τελικά η συνέντευξη τύπου, δείχνοντας ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το περιεχόμενο της δήλωσής μου.

Γι' αυτούς τους ανθρώπους αντιπροσωπεύα προφανώς μια εικόνα αρνητική για ό,τι η επίσημη προπαγάνδα παρουσίαζε μέχρι τώρα σαν αμειλικτό εχθρό. Και ο πιο καλοπροαίρετος, είναι λογικό να νιώθει δυσπιστία στην πρώτη επαφή με αυτό που για χρόνια έχει εθιστεί να θεωρεί αντίπαλο, εχθρικό, κακό. Ακόμη και αν ο φόβος είναι παράλογος, γιατί η επανάλυση είναι η αρχή του "φυσιολογικού" και η συνήθεια η βάση κάθε προπαγάνδας, που αργά και υπόγεια μπλοκάρει τη λογική κρίση. Αξίζει ν' αναφέρω ένα παράδειγμα, ίσως το πιο εντυπωσιακό απ' όσα είδα. Δίπλα στα γραφεία της Ένωσης βρισκόταν ένα σχολείο. Κάθε τόσο, στα διαλείμματα υποθέτω, η δασκάλα έπαιρνε το μικρόφωνο και ούρλιαζε κάποια συνθήματα, τα οποία οι πιτσιρικάδες ήταν υποχρεωμένοι να επαναλαμβάνουν εν χορώ, με όλη τη δύναμη της φωνής τους. Απ' όσα μου μετέφρασαν έλεγαν κάτι σαν "είμαστε τούρκοι, είμαστε οι καλύτεροι...". Σκηνή που θύμιζε τις γιορτές μίσους του Όργουελ. Αμέσως μετά σκέφτηκα ότι τα ίδια ακριβώς λένε και οι έλληνες ή οι αμερικανοί στα δικά τους σχολεία, ίσως μόνο σε χαμηλότερους τόνους. Στις δυτικές δημοκρατίες οι μηχανισμοί ελέγχου έχουν οπωσδήποτε προοδεύσει: έγιναν χαμηλόφωνοι. Από καιρό σε καιρό μόνο, χρειάζεται κάποιο συλλαλητήριο για να τους βγάλει από την νάρκη. Ή κάποιο γήπεδο!

Όπως και να 'χει, το όλο εγχείρημα είχε θετικά αποτελέσματα κάτι που τουλάχιστον οι εκτιμήσεις των τούρκων συντρόφων αλλά και τα δημοσιεύματα των επόμενων ημερών το επιβεβαίωσαν. Όπως επιβεβαίωσαν και την εκτίμησή που είχα και εξακολουθώ να έχω, σχετικά με την ανάγκη συνεργασίας με τους συντρόφους της "άλλης πλευράς", και την άσκηση πίεσης για τον εξορθολογισμό της πολιτικής σκέψης και πρακτικής γύρω από τα ζητήματα που αφορούν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Θ.Ρ.

Λευτεριά στον Leonard Peltier

Το κεντρικό παράρτημα του Ιλινόις του Ινδιάνικου Κινήματος της Αμερικής (Α.Ι.Μ.) διοργανώνει πορεία στην πρωτεύουσα της πολιτείας Σπρίνγκφιλντ, στις 18 Δεκέμβρη με σκοπό να απαιτηθεί η απελευθέρωση του L. Peltier και να δημοσιοποιηθεί το ζήτημα των πολιτικών κρατούμενων στις Η.Π.Α.

Η υπόθεση του L. Peltier είναι μια τυπική περίπτωση της μεθόδου "εξουδετέρωσης" από το F.B.I., πολιτικών αντιπάλων του καθεστώτος, με δικαστικές σκευωρίες.

Στις 26 Ιουνίου του 1975, δύο πράκτορες του F.B.I. ακολούθησαν ένα φορτηγάκι μέσα σε περιοχή Ινδιάνικου καταυλισμού. Επίσης έψαχναν ένα νεαρό Ινδιάνο που είχε κλέψει ένα ζευγάρι μεταχειρισμένες μπότες. Κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες, έγινε συμπλοκή κατά την οποία οι δύο πράκτορες κι ένας Ινδιάνος σκοτώθηκαν. Λίγες ώρες αργότερα πραγματοποιήθηκε μεγάλη έφοδος σε όλη την έκταση του καταυλισμού από βαριά οπλισμένους πράκτορες του F.B.I. και τοπικούς αστυνομικούς που κατατρομοκράτησαν τον πληθυσμό και κατέστρεψαν περιουσίες.

Ο Peltier που είχε χαρακτηριστεί ως ένας από τους ηγέτες του

Α.Ι.Μ. και περιλαμβανόταν στον στόχο του περιβόητου προγράμματος COINTELPRO, το οποίο "εξουδετέρωνε" ενοχλητικές πολιτικές ομάδες ή προσωπικότητες με φόνους, εκφοβισμούς και δικαστικές μεθοδεύσεις, διέφυγε στον Καναδά φοβούμενος για τη ζωή του. Εκεί συνελήφθη και τελικά εκδόθηκε πίσω στις Η.Π.Α. με κύριο στοιχείο εναντίον του κάποιες ένορκες καταθέσεις οι οποίες αργότερα η ίδια η κυβέρνηση δέχτηκε ότι ήταν πλαστές.

Αρχικά τέσσερα άτομα κατηγορήθηκαν για τους δύο φόνους. Οι δύο από αυτούς αθώωθηκαν, ενώ οι κατηγορίες κατά του τρίτου αποσύρθηκαν. Έτσι ο Peltier έγινε ο αποκλειστικός στόχος των αρχών. Καταρχήν επιλέχθηκε να τον δικάσει ένας δικαστής, γνωστός για την αντιπάθεια που έτρεφε προς τους Ινδιάνους. Αυτός φρόντισε να απορρίψει μαρτυρίες υπέρσπισης, καθώς και στοιχεία από τις προηγούμενες δίκες των δύο

Ινδιάνων που είχαν αθωωθεί. Δημιουργήθηκε επίσης εχθρικό κλίμα κατά του Α.Ι.Μ., ώστε οι ένορκοι να μην αποφασίσουν με βάση τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν, αλλά με βάση τον υποτιθέμενο αντικοινωνικό κι επικίνδυνο για τους φιλήσυχους πολίτες χαρακτήρα του Α.Ι.Μ. όπου ο Peltier ανήκε. Το προβλέψιμο αποτέλεσμα ήταν η καταδίκη του σε δις ισόβια.

Κατά την εκδίκαση της αίτησης του Peltier για επανάληψη της δίκης, οι αρχές παραδέχτηκαν πως στην πραγματικότητα αγνοούν ποιος σκότωσε τους πράκτορες, ότι τα στοιχεία σε βάρος του ήταν μόνο περιστασιακά κι ότι τον θεώρησαν ένοχο είτε ως δολοφόνο, είτε ως συνεργό, είτε ως ηθικό αυτουργό. Κατά τη διαδικασία το δικαστήριο παρατήρησε τις παρατυπίες και μεθοδεύσεις του F.B.I. όπως ψευδορκία, εκφοβισμός μαρτύρων, κατασκευή στοιχείων και απόκρυψη άλλων. Χαρακτήρισε μάλιστα, τη στάση του F.B.I. ως ξεκάθαρη παραπλάνηση της ερευνητικής διαδικασίας. Παρ' όλα αυτά αρνήθηκε να δεχτεί την επανά-

ληψη της δίκης για να μη φέρει σε ακόμα πιο δύσκολη θέση το F.B.I. Δεκάδες οργανώσεις καθώς και πενήντα πέντε μέλη του Κογκρέσου των Η.Π.Α. έχουν ζητήσει την

απελευθέρωση του Leonard Peltier. Αυτή τη στιγμή εκκρεμεί αίτηση αποφυλάκισης του υπό όρους.

K.B., Ε.Π.Α.

Μεξικό

Σενάριο πολέμου

Την περασμένη βδομάδα παρουσιάστηκε βιβλίο του πρώην υπουργού Άμυνας των ΕΠΑ, Κάσπαρ Γουάινμπεργκερ, με τίτλο The Next War. Το βιβλίο "πραγματεύεται" την υποθετική εισβολή των ΕΠΑ στο Μεξικό το 2003.

Σύμφωνα με το βιβλίο, η κρίση ξεκινά με τη δολοφονία του προέδρου του Μεξικού, το 1999. Ο δολοφόνος διαφεύγει με τη βοήθεια των καρτέλ ναρκωτικών. Σύντομα, τη θέση του καταλαμβάνει ένας "ρίζοσπαστάς της πανεπιστημιακής", που προωθεί ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις, κρατικοποιεί τις τράπεζες και έχει εχθρική στάση απέναντι στις ΕΠΑ. Φυσικά, η DEA ανακαλύπτει πως έχει δεσμούς με τους εμπόρους ναρκωτικών.

Μεχρι το 2003, η χώρα έχει περιέλθει σε χάος, χιλιάδες μεξικάνοι προσπαθούν να διαφύγουν στις ΕΠΑ, που αναγκάζονται να κινητοποιήσουν μεγάλες στρατιωτικές δυνάμεις για την προστασία των συνόρων τους, ενώ παράλληλα το εμπόριο ναρκωτικών προερχόμενων από το Μεξικό, δημιουργεί κοινωνική αναταραχή στις φτωχότερες περιοχές των μεγαλουπόλεων των ΕΠΑ. Τελικά, ο στρατός τους, ως άλλο ιππικό των γουέστερν, εισβάλλει στο Μεξικό, δίνοντας τους κακούς και επιβάλλει την τάξη.

Αυτό που κάνει το βιβλίο πραγ-

ματικά ενδιαφέρον, είναι ότι βασίζεται στα υποθετικά παιχνίδια πολέμου που αναπτύσσει το Πεντάγωνο στους υπολογιστές του, και τα οποία δεν είναι, σύμφωνα με το συγγραφέα του, απλές υποθέσεις, αλλά εκτιμήσεις για την εξέλιξη υπαρκτών κινδύνων για τις ΕΠΑ.

Εξέταση Salinas για το φόνο του Colosio

Την περασμένη Τετάρτη, εισαγγελέας του Μεξικού που ερευνά την υπόθεση της δολοφονίας του κυβερνητικού υποψηφίου για την προεδρία της χώρας το 1996, εξέτασε τον πρώην πρόεδρο Carlos Salinas de Gortari στην προεδρεία του Μεξικού στην Ιρλανδία, όπου έχει καταφύγει. Το περιεχόμενο της ανάκρισης δεν έχει γίνει γνωστό.

Ο Luis Donaldo Colosio, διάδοχος του Salinas, δολοφονήθηκε το Μάρτη του 1994, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας του για την προεδρία. Αργότερα, ο αδελφός του Salinas, Raul, κατηγορήθηκε ως εγκέφαλος της δολοφονίας άλλου υψηλόβαθμου στελεχούς του κόμματος.

Ο ίδιος ο Salinas αρνήθηκε κάθε ανάμειξη, αλλά το Μάρτη του 1996 διέφυγε στην Ιρλανδία, όπου έχει ξεκινήσει διαδικασίες για τη μόνιμη εγκατάστασή του.

Το πετρέλαιο σκοτώνει τους UWA

Η γη της φυλής των Uwa, στο βόρειο τμήμα της Κολομβίας, απειλείται από μια κρατική πετρελαϊκή εταιρεία. Αν αρχίσουν οι εργασίες, οι Uwa βεβαιώνουν πως θα αυτοκτονήσουν ομαδικά.

Η Ινδιάνικη κοινότητα των Uwa είναι το θύμα της διαμάχης που έχει ξεσπάσει για την πετρελαϊκή εκμετάλλευση ενός εδάφους που αποτελεί γι' αυτούς "ιερή γη". Το 1992, η Ecopetrol (Κολομβία) και η δυτική πετρελαϊκή εταιρεία "Oxy" (Ην. Πολιτείες) υπέγραψαν συμβόλαιο συνεργασίας για την εκμετάλλευση της περιοχής του Samore, στα σύνορα με τη Βενεζουέλα.

Μετά το 1993, η Oxy πραγματοποίησε περισσότερες από τριάντα συναντήσεις με τους Ινδιάνους χωρίς να καταλήξει κάπου, ενώ το 1995 έλαβε τη σχετική άδεια από το κολομβιανό υπουργείο Περιβάλλοντος, τη στιγμή που οι γεωλόγοι εκφράζουν ανησυχίες λόγω του σεισμογενούς της περιοχής.

Οι Uwa όμως έχουν ανακοινώσει την πρόθεσή τους να αυτοκτονήσουν ομαδικά αν κάτι τέτοιο συμβεί, πράγμα που αποτελεί στοιχείο της προφορικής τους παράδοσης. Ένα είδος απάντησης στους κινδύνους που αισθάνονται να απειλούν την επιβίωσή τους εθνότητάς τους. Αρνούνται, λοιπόν, οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση και την εταιρεία Oxy σημειώνοντας πως "η Oxy και η κυβέρνηση μιλούν για εξόρυξη πετρελαίου, αυτής της ορυκτής ύλης που ο αιώνας μας μετέτρεψε σε βιομηχανική κινητήρια δύναμη και που η εκμετάλλευσή της είναι πηγή οικονομικού πλούτου. Οι Uwa μιλούν για την λίμνη Ruyá, πηγή γονιμότητας του πλανήτη, χωρίς την οποία η ζωή θα ήταν αδύνατη".

Σύμφωνα με τον ανθρωπολόγο Cabrera "οι Uwa ζουν σε πλήρη αρμονία με τη γη τους και δε μπορούν να αντιληφθούν την κοινωνική τους ύπαρξη παρά μέσα στο φυσικό τους περιβάλλον. Οι δεσμοί που ενώνουν την κοινωνία τους με την φύση θα καταστραφούν με την πετρελαϊκή εκμετάλλευση".

"Η διαδικασία εκμετάλλευσης και πετρελαϊκής εκμετάλλευσης θα έχει καταστροφικές συνέπειες στην κοινότητά μας και στο οικοσύστημα, θα σημάνει το τέλος της κουλτούρας μας και των παραδοσιακών μας εθίμων" διαπιστώνει ο Ινδιάνος εκπρόσωπος B. Cobaria.

Γι' αυτό οι Ινδιάνοι Uwa θεωρούν την παρουσία του λευκού ανθρώπου στη γη τους ως την άμεση αιτία της πολιτιστικής και φυσικής της εξόντωσης. Πράγμα που έχει συμβεί σε πολλές ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν στην Κολομβία και αλλού.

πηγή: Cambio 16, Κολομβία

Εκλογές στη Ρουμανία

Οι εκλογές της 3ης Νοεμβρίου (Προεδρικές, Γερουσία, Βουλή) και οι επαναληπτικές της 17ης σηματοδοτούν, όπως φαίνεται, μια αλλαγή αρκετά σημαντική στον πολιτικό χάρτη της Ρουμανίας. Με μια γρήγορη ματιά βλέπουμε την κεντροδεξιά να κερδίζει σχεδόν άνετα και στις τρεις αναμετρήσεις, ανεβαίνοντας στην εξουσία ύστερα από 56 χρόνια, δηλ. από τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Με ένα μη-χαρισματικό ηγέτη για Πρόεδρο κατάφερε να κερδίσει τις Προεδρικές εκλογές χάρη στη μεγάλη δυσανεμία του ρουμάνικου λαού προς το πρόσωπο του Ion Iliescu. Στη Γερουσία και στη Βουλή το κόμμα του CDR κατάφερε να εκποτίσει το "αριστερό" PDSR με σχετική ευκολία.

Θα πρέπει να ειπωθεί ότι στη Ρουμανία οι ταμπέλες αριστερό, δεξιό, φιλελεύθερο κτλ. δεν παίζουν κανένα ρόλο ή τουλάχιστον δεν ακολουθούν τη λογική με την οποία τις χρησιμοποιούμε εμείς στην Ελλάδα (χαρακτηριστικό παράδειγμα δεξιά κόμματα να κολλάνε την προσωπομυία "Αγροτικό Κόμμα"). Αιτία αυτού του χαστικού σημειολογικού συμπλέγματος είναι ότι καταρχάς τα αριστερά κόμματα ουδεμία σχέση έχουν με την αμφισβήτηση των δομών ή των θεσμών της κοινωνίας, αλλά οδεύουν προς την συντήρησή τους ή δικαίως χαρακτηρίζονται συντηρητικά, ενώ οι υπόλοιπες δυνάμεις ανήκουν στον προοδευτικό χώρο. Σχήμα οξύμωρο αλλά άκρως αληθινό.

Στις εκλογές για την Γερουσία και την Βουλή, το CDR (Δημοκρατία Σύμβασης της Ρουμανίας) ένας συνασπισμός κομμάτων του κέντρου και της δεξιάς κέρδισε πολύ άνετα, μόνο που χρειάστηκε τη βοήθεια του τρίτου κόμματος για να σχηματίσει κυβέρνηση. Τρίτο κόμμα το οποίο ήταν η Σοσιαλδημοκρατική Ένωση (USD) του P. Roman. Στη δεύτερη θέση μετά το CDR ήταν το μέχρι πρότινος κυβερνών κόμμα Κοινωνικής Δημοκρατίας (PDSR) με 23% και 21,5%.

Για τις Προεδρικές όμως, θα χρειάζονταν δύο γύροι. Στον πρώτο γύρο ο υποστηριζόμενος από το PDSR Iliescu πήρε το 32% και ο Emil Constantinescu το 28%. Έτσι

ήρθε η 17η Νοέμβρη και ο ρουμάνικος λαός έπρεπε να διαλέξει. Από τη μία η πλειοψηφία ήθελε να ξεφορτωθεί τον Iliescu αλλά δυστυχώς γι' αυτούς ο αντίπαλος του Constantinescu είναι πολιτικός χωρίς προσωπικότητα και απαιτούμενη πυγμή. Μια βδομάδα πιο πριν είχε έρθει η συμφωνία του CDR με το USD για την κοινή διακυβέρνηση, μόνο που και πάλι οι οπαδοί του USD δυσκολεύονταν να ψηφίσουν τον Constantinescu.

Από τη μία υπήρχαν οι κομμουνιστές φίλοι του Iliescu, προερχόμενοι κυρίως από την επαρχία και από την άλλη οι γενικώς αντικομμουνιστές που ήθελαν να απαλλαγούν απ' αυτόν. Τελικά ο Constantinescu κέρδισε άνετα ξεπερνώντας κατά 8 μονάδες τον Iliescu, που ίσως να αντιμετώπιζε στο μέλλον αρκετά προβλήματα αν οι αντίπαλοι του αποφασίσουν να ξεθάψουν το παρελθόν του.

Παρόλα αυτά, τα παραπάνω λίγη σχέση έχουν με τις ανάγκες του ρουμάνικου λαού που βλέπει την κοινωνική ανισότητα καθημερινά να μεγαλώνει, το εθνικό νόμισμα να βρίσκεται σε κρίση, την ανεργία διαρκώς να αυξάνεται, και την Ρουμανία να κινδυνεύει να μετατραπεί σε υπανάπτυκτο παράρτημα των κυριότερων κέντρων οικονομικής ισχύος του κόσμου. Οι θιασώτες του καπιταλισμού καταβάλουν απεγνωσμένες προσπάθειες για να πείσουν το λαό ότι μετά τα τρία πρώτα δύσκολα χρόνια, θα υπάρξει σημαντική ανάκαμψη της οικονομίας και βελτίωση της ζωής των ρουμάνων.

Αυτά συμβαίνουν σε μια χώρα που τα ανθρώπινα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα παραμένουν εξορισμένα, σε μια χώρα που ο λαός της κυνηγάει το εύκολο χρήμα, το βόλεμα, τη "χαμένη του εθνική υπερηφάνεια", σε μια χώρα που ξέχασε ότι το '89 δεν ζητούσε καπιταλισμό αλλά περισσότερη κοινωνικές ελευθερίες, σε μια χώρα που θαμνώθηκε από τα καθερφατάκια και τα πολύχρωμα μπαλμπακίσια των σύγχρονων κονκισταδόρων, την υποκρισία, τα φανταχτερά ψέμματα και τις ψεύτικες υποσχέσεις.

Θ.Α. Βουκουρέστι

Δολοφονία αναρχικών στη Βραζιλία

Σύντροφοι από το Σαθβαδόρ της πολιτείας Bahia της Βραζιλίας καταγγέλλουν ότι στις 23 Οκτώβρη δολοφονήθηκαν δυο νεαροί αναρχικοί μετά από άγριο ξυλοδαρμό από μέλη της στρατιωτικής αστυνομίας. Τα ονόματά τους είναι Osmundo Moreira da Silva Filho και Alexandro Jose Novaes Conceicao, ενώ έγινε γνωστό το όνομα ενός από τους δολοφόνους, του Rocio Gidi Santos Barreto. Μετά από την εν ψυχρώ δολοφονία, τοποθέτησαν ένα όπλο στο χέρι ενός από τα θύματα, για να θεωρηθεί ότι προέβαλαν αντίσταση.

Οι αναρχικές ομάδες της περιοχής έχουν οργανώσει αρκετές ενέργειες για να διαμαρτυρηθούν και να απαιτήσουν την τιμωρία των δολοφόνων του, συμπεριλαμβανομένης και μιας δυναμικής πορείας διαμαρτυρίας στις 6 του Νοέμβρη στο Σαθβαδόρ. Κάνουν έκκληση επίσης, να σταθούν από όλη τον κόσμο μηνύματα που θα καταδικάζουν αυτήν τη βαρβαρότητα και θα απαιτούν την απόδοση δικαιοσύνης στις παρακάτω διευθύνσεις:

Comissa de Direitos Humanos da Assembleia Legislativa da Bahia, fax (0071) 371 0833, και, Ministerio da Justica do Brazil <webmaster@ml.gov.br>

Λωτρεαμόν: Η κραυγή ενάντια σ' ένα λόγο-φυλακή

Τα έργα που λόγω μιας φήμης που διαρκεί χαρακτηρίζονται ως αθάνατα, εμπεριέχουν μια μοναδική δυνατότητα: η μελωδική γραμμή τους εμπλουτίζεται αδιάκοπα από πολυκύμαντες παραλλαγές, ανάλογα με την ατμόσφαιρα της εποχής. Ασπάζονται στον καθρέφτη των διαδοχικών εποχών μια ποικιλία σημασιών όπου εκφράζονται τα προβλήματα που μια κοινωνία θέτει στον ίδιο της τον εαυτό. Φωτίζονται με το φως που στην πραγματικότητα ο αναγνώστης παρέχει από τη δική του απαίτηση να βλέπει πιο καλά και πιο μακριά.

Όπως ο Δάντης προσφέρει σε κάθε αιώνα μια νέα εκδοχή των τριών Εποχών της ανθρωπότητας που περιγράφουν η Κόλαση, το Καθαρτήριο και ο Παράδεισος, έτσι και το έργο του Ιζιντόρ Ντυκάς διαχέει μια κοφτερή λάμψη που αποκαλύπτει το ευμετάβλητο ανάγλυφο του εδάφους της Ιστορίας και των ατομικών ανησυχιών. Παρόλο που σήμερα είναι απαλλαγμένο από τα περιοριστικά σημάδια που του είχε προσδώσει η λογοτεχνική εμ-

Ο Ιζιντόρ Ντυκάς, κόμης ντε Λωτρεαμόν, υπήρξε ο συγγραφέας ενός σύντομου και μοναδικού έργου: δύο μόνον βιβλία, τα *Άσματα του Μαλντορόρ* και τα *Ποιήματα*. Αντί άλλου σχολίου παραθέτουμε τον επίλογο που έγραψε ο Ραούλ Βανεγκέμ για λογαριασμό των εκδόσεων *Mille et une nuits* που επανακυκλοφόρησαν τα Ποιήματα το Νοέμβριο του 1995.

σε μια μεγάλη πνοή απελπισίας το σύνολο της φρίκης, της βίας, της ηλιθιότητας και της εγκατάλειψης που αιώνες μιας δήθεν ανθρωπίνης Ιστορίας συσσωρεύσαν στην έμφυτη αθωότητα και γενναιοδωρία γεννητών που προσέγγιζαν τη ζωή και το πρόνομιό του εξωραϊσμού της.

“Με δυο λόγια θα καταγράψω πόσο καλός ήταν ο Μαλντορόρ τα πρώτα χρόνια της ζωής του, τότε που ευτυχισμένος ζούσε: αυτό ήταν”. Στην πραγματικότητα, χρειάζεται ελάχιστος χρόνος για να μετατραπεί το ευαίσθητο ον σε τέρας επιρρεπές να απαντήσει στη βία που προκαλείται από μια

ακόμη μεγαλύτερη βία. Αυτή είναι η φυσιολογική κατάληξη της βαναυσότητας που διέπει τις ανθρώπινες σχέσεις.

Η κοινωνία ολόκληρη και το θείο φάντασμα που προσυπογράφει την ατίμωσή της γίνονται, στον Λωτρεαμόν, το αντικείμενο μιας καταστροφικής λύσσας της οποίας η φρενίτιδα βαίνει στην παρωδία στο Έκτο Άσμα, οδηγώντας το νυχλίσμό μέχρι την ολοκλήρωσή του, που είναι η αυτο-εξόντωση.

Ο αρχάγγελος Μαλντορόρ παραχωρεί τη θέση του σε ένα είδος Φαντομά, την ίδια στιγμή που ο Θεός, ο αιμοδιψής μεθυστάκας του Τρίτου Άσματος, καταλήγει στα κουρέλια ενός ρι-

αναγγέλει: “Τα Άσματα του Μαλντορόρ, από τον Κόμη ντε Λωτρεαμόν (Άσματα I, II, III, IV, V, VI), Παρίσι, σε όλα τα βιβλιοπωλεία. Βρυξέλλες, τυπογραφείο Λακρούα και Βερμποκχόβεν, 1869”. Μια υποσημείωση προσδιορίζει: “ο τυπογράφος αρνήθηκε την στιγμή της διάθεσης να παραδώσει *Τα Άσματα του Μαλντορόρ*, που ανακινώονταν στο Νο 10 του παρόντος δελτίου”.

Ο Ντυκάς παρέλαβε κατ' απαίτησή του μια δεκάδα δεμένων αντιτύπων, και δεν είχε παρά την ευκαιρία να σημειώσει σ' ένα γράμμα του στις 12 Μαρτίου 1870: “Τα πάντα ναυάγησαν”.

Δεν μπορούμε να αποφύγουμε την εντύπωση πως μια διαβολεμένη σύμπτωση συνδέει με μοναδικό τρόπο τη μοίρα ενός ανθρώπου του οποίου το έργο γεννιέται για να βυθιστεί αυτοστιγμή στο σκοτάδι, την ταχυδακτυλουργία που εξαφανίζει το Μαλντορόρ και το Θεό στο Έκτο Άσμα, και την πτώση μιας αυτοκρατορίας -οπερέτα που παρασύρει στην κατακρύφαλη τον Μπαντιγκέ που δεν ήταν παρά η καρικατούρα του χασάπη Βοναπάρτη. Η ατμόσφαιρα της εποχής δε φτιάχτηκε σύμφωνα με την ενορχήστρωση μυστικά συντονισμένων ευαισθησιών, τα *Ποιήματα* και η προσδοκία τους για μίαν αληθινή ανθρωπότητα εναρμονιζόμενα με τη συλλογική ελπίδα που θα ανθήσει λίγους μήνες μετά το θάνατο του Ιζιντόρ Ντυκάς: Η Κομμούνια του Παρισιού, εφήμερη και ωστόσο αιώνια μέσα στο ξέσπασμα της ζωής που εξέπεμπε;

Η κριτική δεν μπόρεσε να αποφύγει την ανακάλυψη μέσα στα *Ποιήματα* ενός περιέργου μείγματος ευφυίας και μετριότητας. Αυτό σημαίνει πως ο αναγνώστης δεν αντιλαμβάνεται μέσα σ' ένα βιβλίο παρά τις αντανάκλασεις αυτού που είναι. Και η γνώμη του Αλμπέρ Καμύ δεν απογοητεύει όποιον, διακρίνοντας στο έργο του Ντυκάς έναν συρφετό κοινοτοπιών, διατυπώνει καλύτερα από την εποχή της φήμης του τη φτωχή διαπίστωση που τον κατατάσσει σήμερα στο ράφι της ευτελούς λογοτεχνίας.

Η επικαιρότητα των *Ποιημάτων* οφείλεται ταυτόχρονα στην πορεία και τη μέθοδό τους. Η πρώτη εννοεί να υποβιβάζει στο βασίλειό του εξιδανικευμένου ζώου -σ' αυτά τα “αγριογούρουνα της ανθρωπότητας” για τα οποία μιλάει ο Μαλντορόρ- μια κοινωνία της οποίας η ηθική θα συγκεκριμενοποιούσε την καλή αλλά συχνά αναποτελεσματική θέληση του ουμανισμού.

Η δεύτερη, στην οποία οι σπουασιστές έδωσαν το όνομα της “μετάστροφής”, υπάγεται στην ανατροπή του παλαιού κόσμου και συνίσταται στη μετατροπή αφορισμών, διδασμάτων, ρήσεων, παροιμιών, καθημερινών εκφράσεων και στομφωδών κοινοτοπιών κατά τέτοιο τρόπο που να γεννιέται ένα νέο περιεχόμενο από την παλαιά μορφή. “Η λογοκλοπή είναι απαραίτητη. Η πρόοδος την προϋποθέτει. Εξετάζει σχολαστικά τη φράση ενός συγγραφέα, χρησιμοποιεί τις εκφράσεις του, εξαλείφει μίαν ιδέα λανθασμένη, την αντικαθιστά με μια ιδέα σωστή.” (Ποιήματα II).

Οι μεταστροφές καταλαμβάνουν μίαν εξέχουσα θέση στα *Ποιήματα* και συγκροτούν πραγματικά αυτή την “ποίηση φτιαγμένη από όλους, όχι από έναν” που εκθειάζει ο Ιζιντόρ Ντυκάς.

Η ρήση του Βωβενάρη “Πρέπει να περιμένουμε τα πάντα και να φοβόμαστε τα πάντα από το χρόνο και τους ανθρώπους” αλάζει στο: “Πρέπει να περιμένουμε τα πάντα, να μη φοβόμαστε τίποτα από το χρόνο και τους ανθρώπους”.

Το περίφημο “Εσείς που μπαίνετε, αφήστε κάθε ελπίδα” του Δάντη γίνεται “Εσείς που μπαίνετε, αφήστε κάθε απελπισία” και η φρίκη που εξέφρασε η λαϊκή Μάκμπεθ

“Εξαφανίσου, καταραμένε λεκέ! Εξαφανίσου!... Όλα τα αρώματα της Αραβίας δεν θα καθαρίσουν αυτό το λεπτό χέρι” γεννά τη θαυμάσια προειδοποίηση “Όλο το νερό της θάλασσας δε θα αρκούσε για να ξεπλύνει ένα λεκέ πνευματικού αίματος”. Ο απογοητευμένος συλλογισμός του Λα Μπρυγιέρ “Όλα έχουν ειπωθεί, και ερχόμαστε πάντοτε καθυστερημένοι εδώ και επτά χιλιάδες χρόνια που υπάρχουν άνθρωποι, και που σκέφτονται” παίρνει μια μορφή αποφασιστικά εναρμονισμένη με τις προβλέψεις μεταβολές της τρίτης χιλιετηρίδας: “Τίποτα δεν έχει ειπωθεί. Ερχόμαστε πάντοτε πολύ νωρίς εδώ και επτά χιλιάδες χρόνια που υπάρχουν άνθρωποι”.

Από τη στιγμή που έγινε η αρχή, ο καθένας είναι ελεύθερος να την ακολουθήσει: “Από την εποχή που υπάρχουν άνθρωποι, και διαβάζουν Λωτρεαμόν, όλα έχουν ειπωθεί και ελάχιστοι έχουν έρθει να τα εκμεταλλευτούν”. Η ακόμη, με αφορμή τη θλιβερή κοινοτοπία “Τα καλύτερα πράγματα έχουν ένα τέλος”: “Τα καλύτερα πράγματα δεν έχουν ποτέ τέλος”.

Η πρακτική της μεταστροφής υπόσχεται ένα ωραίο μέλλον αν συμμεριστούμε το προφανές πως είναι καιρός να επενδύσουμε στη δημιουργία του ανθρώπου και του κόσμου του μια σκέψη, ένα λόγο, μια συμπεριφορά που μέχρι σήμερα στρέφονται στη θυσία, τον πόνο και το θάνατο.

Τα *Ποιήματα* συνάδουν αρμονικά με τη διακηρυγμένη σήμερα απόφαση να τεθεί τέλος στη γενική διαφθορά, στις μαφίες των κερδοσκοπών, στις κομπιές της συνήθους πολιτικής, στη δικτατορία του κέρδους, στην υποκρισία των κυβερνήσεων που θρηνούν για τη Γιουγκοσλαβία, συνεχίζοντας να εξασφαλίζουν εκεί την υπηρεσία μεταπώλησης των πολεμικών βιομηχανιών τους, ενώ “οι μεγάλοι ανίσχυροι ηγέτες αυτού του αιώνα” απηχούν τα βογκητά τους.

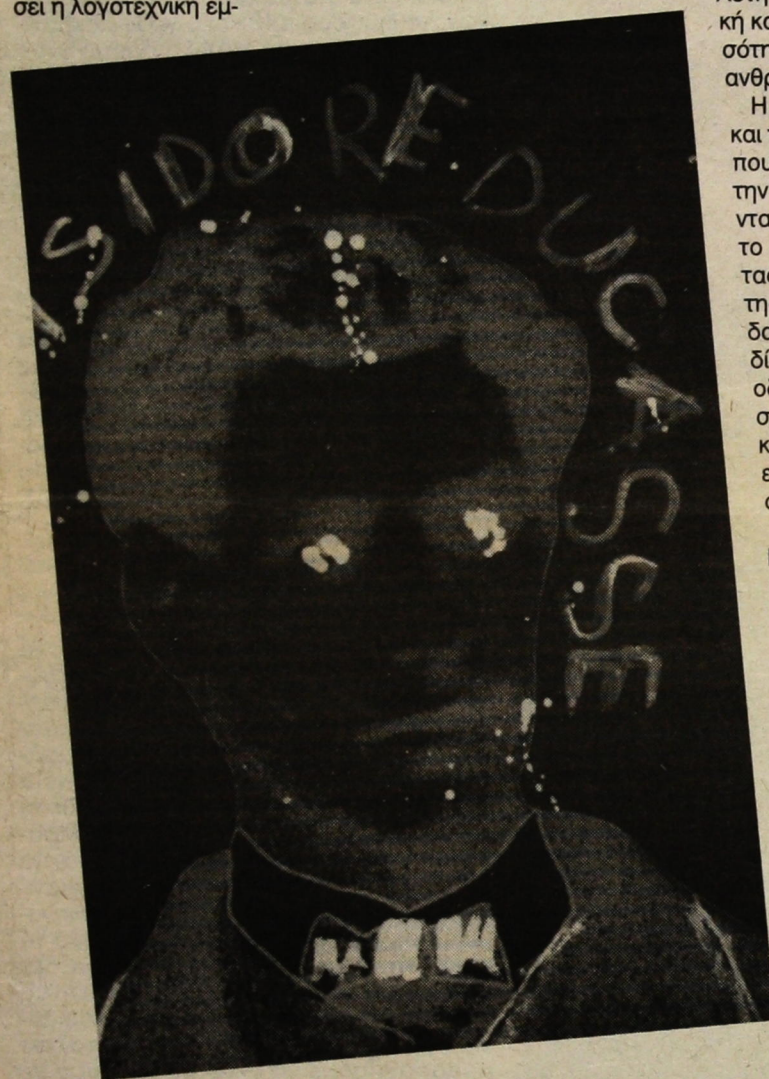
Μια νέα πνοή εμπνέει μίαν ατομική και κοινωνική ηθική που δεν στερείται ενδιαφέροντος. Είναι μια πνοή ζωής; Αβέβαια.

Ακόμη κι αν καταφέρει να διαφοροποιηθεί από αυτή την ιδεολογική κάθαρση που πολύ συχνά εξορκίζει τη βρωμιά των καθωσπρέπει, την έγνοια για τη διαφάνεια, για την υπευθυνότητα του πολίτη και για ένα ανθρωπιστικό πρόταγμα, ωστόσο έχει περιορισμένα όρια λόγω της αοριστίας στην οποία είναι καταδικασμένο. Η καλή θέληση δεν είναι η θέληση για ζωή.

Τι πραγματικά σημαίνει “να αντικαταστήσεις την απελπισία με την ελπίδα” για κάποιον που δεν είναι αποφασισμένος να αγωνιστεί για να ζήσει σύμφωνα με τις επιθυμίες του, στη διαρκώς ανανεούμενη σύμμοχη της προσωπικής του ευχαρίστησης με την ευχαρίστηση του κόσμου; Μήπως δεν είναι απάτη η υπόσχεση για μια σκαλύτερη ζωή, που δε ριζώνει στην καθημερινή θέληση για το θρίαμβο των ηδονών σε ο,τιδήποτε τις περιορίζει και τις απονεκρώνει;

**Ραούλ Βανεγκέμ
13 Σεπτεμβρίου 1995**

Μετάφραση: Ε.Π. Αθήνα

“Θέλω η ποίησή μου να μπορεί να διαβαστεί από ένα νεαρό κορίτσι 14 χρόνων” (Λωτρεαμόν, Ποιήματα)

μονή του σουρρεαλισμού, δεν έχει χάσει τίποτα από την ακτινοβολία που χαιρέτιζαν ο Μπρετόν και οι φίλοι του, και τίποτα δε θέτει σε αχρηστία το συγκινητικό φόρο τιμής που ο Φίλιπ Σουπύ απήλυθε σ' αυτόν που μεταξύ των πρώτων αντιλήφθηκε την κατάρρευση των παραδοσιακών φραγμών και το επικείμενο ξέσπασμα όπου το κόμμα της ζωής θα αναγνώριζε τους συμμάχους του.

Από τα *Άσματα του Μαλντορόρ* και τα *Ποιήματα*, ο Ντυκάς ακολουθεί, για την εποχή του αλλά και για πολλές άλλες, μια πορεία που παραμένει υποδειγματική. Μήπως δεν ταύτισε με την μοίρα του σύμπαντος, την εξέλιξη της καθημερινής του ύπαρξης; Καταρχήν, σαν θεός, κατώτερο ον που μια αιματηρή θέληση για δύναμη εξοργίζει και συνθλίβει. Στη συνέχεια, σαν άνθρωπος που μια “ακόρεστη δίψα του Αιωνίου” τον ωθεί να διεκδικήσει την αληθινή του ανθρωπιά.

Αυτό που είναι ανθρώπινο, δεν είναι ποτέ αρκετά. Αυτό είναι το απογυμνωμένο από μυστήριο μήνυμα που τύπωσε στα σκοτάδια μας η πυρκακτώση των κομητών με το όνομα Λουκρήτιος, Λα Μποεσί, Μονταίνιος, Σαίξπηρ, Ντιντερό, Μότσαρτ, Γκόγια, Φουριέ, Χέλντερλιν. Δεν υπάρχει κανείς που να μην φέρει το σημάδι στην καρδιά.

Τα *Άσματα του Μαλντορόρ* συμπύκνωναν

νόκερου που περιπλανιέται στο δρόμο της Ειρήνης.

Η καταστροφή μιας κοινωνίας που υποδουλώνει το ανθρώπινο στο όνομα του ανθρώπου, δεν είναι παρά μια επιχείρηση αυτοκτονίας, αν δε βασίζεται στη βούληση για τη δημιουργία μιας ριζοσπαστικά καινούριας κοινωνίας. Ο συγγραφέας των *Άσμάτων του Μαλντορόρ* αφυπνίζεται αίφνης, συνειδητοποιώντας πως, καταστρέφοντας τα πάντα, αυτοκαταστρέφεται κι ο ίδιος και πως εγγράφεται σε μια λογική θανάτου της οποίας με ακρίβεια καταγγέλει την επήρεια.

Κι όμως, εξαιτίας μιας καθόλου τυχαίας συγκυρίας, η πορεία μιας νεαρής ύπαρξης, που προοριζόταν να φωτίσει τον κόσμο με την ποιητική του σπιθαμή, ανακόπηκε, όπως το σώμα του Μέρβιν που εκτινάχτηκε στον τρούλο του Πάνθεου, λόγω των περιστάσεων που συντρέχουν την ορμή της. Μόλις τα *Άσματα του Μαλντορόρ* βγαίνουν από το τυπογραφείο ο Βρυξελλός εκδότης Λακρούα-Βερμποκχόβεν αρνείται να κυκλοφορήσει στην αγορά ένα έργο που κρίνει ότι διατρέχει τον κίνδυνο των κεραυνών της γαλλικής λογοκρισίας και των δικαστικών αγωγών που αντιμετώπισαν ο Μπωβλαίρ και ο Φλωμπέρ.

Στις 25 Οκτωβρίου 1869, το τριμηνιαίο Δελτίο των απαγορευμένων στην Γαλλία, εκδόσεων που τυπώνονται στο εξωτερικό

Ο Ιζιντόρ Ντυκάς γεννήθηκε στις 4 Απριλίου του 1846 στο Μοντεβιδέο της Ουρουγουάης, όπου ο πατέρας του ήταν σύμβουλος του γαλλικού προξενείου. Το 1859 φτάνει στη Γαλλία για να φοιτήσει στο κολέγιο της Tarbes. Το 1867 μετά από σύντομη επίσκεψη στον πατέρα του στο Μοντεβιδέο φτάνει στο Παρίσι για σπουδές. Το 1868-69 εκδίδει τα *Άσματα του Μαλντορόρ* με το ψευδώνυμο “Κόμης ντε Lautréamont”, όνομα που εμπνεύστηκε από το μυθιστόρημα του Eugene Sue, “Lautréamont” (παρόλο που το κράτησε για ένα μονάχα χρόνο, εκείνο δεν τον αποχωρίστηκε ποτέ).

Τον Απρίλη του 1870 εκδίδει τα *Ποιήματα I* και τον Ιούνιο τα *Ποιήματα II* με την υπογραφή Isidore Ducasse.

Σε ένα Παρίσι που σείεται από τις φωνές “Ζήτω η Κομμούνια” θα πεθάνει στις 8 το πρωί, στις 24 Νοέμβρη του 1870.

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

φάλαιο προκαλεί την επανοργάνωση της εργασίας και κατά συνέπεια της κοινωνίας.

...και μετατρέπεται σε υπόλοιπο της καπιταλιστικής διαίρεσης

Οι εργασιακές σχέσεις επιστρέφουν σε συνθήκες 19ου αιώνα. Προσωρινότητα, ελαστικότητα, ατομικές -ή και καθόλου- συμβάσεις εργασίας. Μια νέα γενιά εργατών και εργαζόμενων δημιουργείται, όπου τα παραδοσιακά και τα "κεκτημένα" δικαιώματα όχι απλά δεν είναι καθόλου αυτονόητα, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις ακόμα και τα αιτήματα των εργατών του Σικάγο του 1886 (οχτώωρο κλπ) αρχίζουν να φαίνονται επίκαιρα, αν όχι και "ακραία". Παράλληλα, η πραγματικότητα της ύπαρξης ενός Τέταρτου Κόσμου στις καπιταλιστικές χώρες έχει αρχίσει να γίνεται ένα γεγονός "φυσιολογικό", "αποδεκτό" (σε αυτό συντελεί και η συνεχής παρουσίαι του από τις διάφορες "κοινωνικές εκπομπές καταγγελίας", που μετατρέπουν τους εξαθλιωμένους σε μια γνώριμη, οικεία εικόνα). Εξίσου φυσιολογική γίνεται και η περικοπή στις κοινωνικές δαπάνες και η αδιαφορία για όσους συνιστούν το υπόλοιπο της καπιταλιστικής διαίρεσης της ανθρωπότητας. Η ιδιωτικοποίηση του συστήματος υγείας (αυξήσεις σε φάρμακα, νοσήλεια κλπ) και η υποβάθμιση της αξίας στην αγορά εργασίας των πτυχίων της δημόσιας εκπαίδευσης επιδεινώνουν την κατάσταση.

Την ίδια στιγμή, η σπουδαιότητα των παγκόσμιων δικτύων κυκλοφορίας του εμπορεύματος για την παγκόσμια εξουσία, έρχεται σε κάθετη αντίθεση με την ανθρώπινη οικειοποίηση του χώρου. Τεράστια οικονομικά κονδύλια διατίθενται για την κατασκευή υποδομής μεταφορών (νέοι αυτοκινητόδρομοι, τα περίφημα "μεγάλα έργα" κλπ), πάντοτε σε βάρος της ποιότητας ζωής και του περιβάλλοντος. Η ίδια αντίληψη του κόσμου ως ένα τεράστιο δίκτυο συναλλαγών και κυκλοφορίας του εμπορεύματος έχει άμεσες συνέπειες και στην καθημερινή ζωή στις πόλεις. Οι χώροι συνάντησης εξαφανίζονται και η ανθρώπινη καθημερινότητα ενσωματώνεται στις διαδρομές της οικονομίας. Συνεχείς μετακινήσεις, ενσωμάτωση και των πιο παραδοσιακών στιγμών του λεγόμενου ελεύθερου χρόνου στις νόρμες της παραγωγής. Ακόμα και η συντηρητική κατά κάποιον τρόπο διαδικασία του οικογενειακού (και γενικότερα συλλογικού) γεύματος εξαφανίζεται: fast food, junk food, και πίσω στη δουλειά. Πέρα άλλωστε, από την κοινωνική διάσταση του θέματος, υπάρχει και η άμεση ποιοτική υποβάθμιση, καθώς η βιομηχανοποίηση της διατροφής παράγει τρόφιμα-σκουπίδια, επιβλαβή τα ίδια για την υγεία, που δημιουργούν στοίβες απορριμάτων μετά την κατανάλωσή τους ενώ και κατά την παραγωγή τους συσσωρεύουν σκουπίδια και τοξικές ουσίες.

Στη βιομηχανική κοινωνία, τα πάντα αποτελούν καταναλωτικά αγαθά. Η οργάνωση της χώρας της πόλης σαν δίκτυο διακίνησης του εμπορεύματος, δεν μπορεί παρά να είναι σύμφυτη με την οργάνωση του χρόνου, σύμφωνα με τους χρόνους της οικονομίας. Από την εντατικοποίηση της εργασίας μέχρι τη διασκέδαση, τα πάντα υπακούουν στον απάνθρωπο χωροχρόνο της εκμετάλλευσης.

Η αντίληψη του χώρου ως ένα τεράστιο δίκτυο οικονομικών συναλλαγών διαφαίνεται και μέσα από το φαινόμενο της μαζικής εξάπλωσης ενός από τα παρουσιαζόμενα ως "ιδιαίτερα προσιτά" στους νέους εργαζόμενους επαγγέλματα: αυτού των κούριερ. Η ίδια αντίληψη του χώρου ως ενός ιστού ολοκληρωτικά ελεγχόμενου από την οικονομία εμφανίζεται και στην βιομηχανία του ελεύθερου χώρου, στα σουπερμάρκετ της διασκέδασης, που επίσης παρουσιάζονται ως χώροι ελκυστικοί για μια "προσωρινή" απασχόληση των νέων εργαζομένων. Οι ναοί της εμπορευματοποιημένης διασκέδασης, είναι σημεία συγκέντρωσης στον ιστό της οικονομίας, όπου αυτό που εξασφαλίζεται είναι η έλλειψη επικοινωνίας και η απομόνωση, μέσα από μια "ανθρώπινη επαφή" πάντοτε ελεγχόμενη από τη διαμεσολάβηση των ρόλων και των εικόνων του εμπορεύματος.

Εκεί όμως που ο αποικισμός της ανθρωπότητας από το εμπόρευμα και την οικονομία κατέχει την κεντρική θέση, είναι φυσικά ο τομέας της συνειδησης. Αυτό που

κάποιοι κάποτε περιέγραψαν ως "κοινωνία του θεάματος" έχει αναμφίβολα καταλάβει όλες τις σφαίρες της ανθρώπινης δραστηριότητας, εισχωρώντας στα άδυτα της ανθρώπινης ψυχής. Όχι απλά τίποτα πλέον δεν είναι άμεσο βίωμα, αλλά και η ίδια η πραγματικότητα, το παρόν, ακόμα και το παρελθόν των κοινωνιών μετατρέπονται σε ελεγχόμενες εικόνες. Η βιομηχανία της συνειδησης είναι το κύριο πεδίο παραγωγής της "Virtual reality". Και αντίστροφα, η πραγματικότητα τείνει να γίνει εικονική, καθώς η συνειδηση αποικίζεται από την κυριαρχία της οικονομίας.

Και για όσους ασφυκτιούν μέσα σε μια κοινωνία ναρκωμένη, βυθισμένη στον βαθύ ύπνο του εμπορεύματος, υπάρχει η απάντηση για την ενσωμάτωσή τους: το πιο διάσημο εμπόρευμα, το εμπόρευμα που συμπεκνώνει όλα τα γνωρίσματα της εποχής μας. Η παραμύθα. Το παγκόσμιο δίκτυο της ναρκοοικονομίας είναι η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος, της κυριαρχίας της οικονομίας πάνω στην κοινωνία. Περιθωριοποίηση, κοινωνικός αποκλει-

σμός Εμπορίου), τους νόμους της (οικονομικές συνθήκες της GATT, της NAFTA, του Μάαστριχτ, της ASEAN), τα εκτελεστικά της όργανα (τις τοπικές κυβερνήσεις). Ότι έχει απομείνει από την κάποτε κυρίαρχη εθνική-κρατική εξουσία είναι η προώθηση των επιμέρους οικονομικών συμφωνιών και η πιστή εκτέλεσή τους.

Η εξουσία είναι πια απόλυτη, ακριβώς γιατί ασκείται στο όνομα της οικονομίας, που με απόλυτο τρόπο αναδιοργανώνει τον κόσμο. Είναι καθολική, γιατί βασίζεται στην κυριαρχία των ΜΜΕ και στον έλεγχο της επικοινωνίας και της συνειδησης. Είναι ολοκληρωτική, γιατί ανασυγκροτεί μηχανισμούς τρομοκρατίας σε παγκόσμιο επίπεδο, για την κατάστολη των κοινωνικών αντιστάσεων.

Παρόλο που το εθνικό κράτος είναι με οικονομικούς όρους άχρηστο στον σύγχρονο καπιταλισμό (με τον ίδιο τρόπο που και η κοινωνία δεν χρησιμεύει παρά σαν μια μάζα καταναλωτών), είναι χρήσιμο με πολιτικούς όρους σε δύο ακόμη πεδία. Το πρώτο είναι το πεδίο της καταστολής, καθώς τα νέα υπερκράτη που γεννιούνται

...και το συμπλήρωμά της.

Ο νεοφιλελευθερισμός, το σύγχρονο παγκόσμιο πρόσωπο του καπιταλισμού, μπορεί να ενοποιήσει παγκόσμια την ανθρωπότητα, στο βαθμό που το ίδιο μοντέλο κυριαρχίας εφαρμόζεται, με τοπικές παραλλαγές, σε ολόκληρο τον πλανήτη. Και βέβαια, αυτό μπορεί να έχει ως συνέπεια την ενοποίηση στην υποταγή αλλά και την ενοποίηση στην εξέγερση. Ακριβώς για την αποτροπή της τελευταίας πιθανότητας είναι που καλλιεργούνται οι ιδεολογίες του μίσους και της διαίρεσης. Συμπληρωματική λύση για την εξασφάλιση της τάξης, είναι η επιστροφή των ιδεολογιών και των θεσμών διαμεσολάβησης και διασφάλισης της "κοινωνικής ειρήνης". Στις μέρες μας βλέπουμε την ανάκαμψη της σοσιαλδημοκρατίας αλλά και των "κομμουνιστικών" κομμάτων. Σε μια εποχή όπου η ιστορία έχει τεθεί εκτός νόμου, δεν θα είναι καθόλου παράξενο να ξεχαστούν τα εγκλήματα του σταλινισμού και η εξαχρέωση της άλλης όψης της καπιταλιστικής κυριαρχίας, της σοσιαλδημοκρατίας. Έτσι, ενάντια στην απανθρωπιά αυτού του κόσμου, αναδεικνύονται ως απαντήσεις είτε οι αυταπάτες για "διατήρηση των κεκτημένων" μέσω της "αντεπίθεσης" που κηρύσσουν οι κατεξοχόν χονδρέμποροι και μεταπράτες των κοινωνικών αγώνων, τα διάφορα Κ.Κ. και ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός, είτε το όραμα ενός "εκσυγχρονισμού με κοινωνική πρόνοια" που υπόσχεται η σοσιαλδημοκρατία. Στην καλύτερη περίπτωση, η αυταπάτη για αγώνα ενάντια στην αλλοτρίωση με αλλοτριωμένα μέσα αγώνα, στη χειρότερη, ένα συνειδητό παζάρι για εξασφάλιση μιας καλύτερης θέσης στην παγκόσμια ιεραρχημένη κλίμακα σκλάβων, που είναι αφεντικά άλλων σκλάβων. Έτσι κι αλλιώς, στήριγμα και συμπλήρωμα της παγκόσμιας κυριαρχίας. Και φυσικά, η θεαματική αστυνομία κάνει ό,τι μπορεί για να ενισχύσει αυτούς τους θεσμούς, αφού άλλωστε έχουν γεννηθεί από την ίδια μήτρα με αυτήν. Δεν είναι τυχαίο ότι ο αστικός τύπος περιέγραψε τις κινητοποιήσεις της Πέμπτης ως "η μεγάλη απεργία", τονίζοντας πως "η ΓΣΕΕ προειδοποιεί για σύγκρουση" (sic!).

Να υψώσουμε τις σημαίες της ουτοπίας

Υπάρχουν πράγματα που έχουν χαθεί. Τα κοινωνικά κινήματα σήμερα συγκροτούνται πολύ περισσότερο στη βάση μιας άρνησης, παρά μιας επαναστατικής πρότασης. Και μάλιστα, μιας άρνησης τμηματικής. Η επίθεση της οικονομίας ενάντια στην κοινωνία αντιμετωπίζεται ως επίθεση ενός κωδικοποιημένου εχθρού (το Μάαστριχτ, η Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ) ενάντια στην προηγούμενη οικονομική πραγματικότητα. Μόνο που η προηγούμενη οικονομική πραγματικότητα είναι που γεννά τη σημερινή, και εξάλλου και οι δύο τους δεν είναι παρά όψεις της πραγματικότητας που διαμορφώνει στον πλανήτη η κυριαρχία της οικονομίας, η πραγματικότητα που προσπαθήσαμε να σκιαγραφήσουμε σε αυτό το άρθρο. Η άρνηση αυτού του κόσμου δεν μπορεί να είναι μόνο η άρνηση της οικονομίας του, αλλά η συνολική άρνηση του πολιτισμού της εκμετάλλευσης και της υποταγής που διαμορφώνει η κυριαρχία του κόσμου της οικονομίας πάνω στην πραγματικότητα. Και φυσικά, αυτή η άρνηση θα είναι πάντοτε λειψή, όσο δεν θα μετασχηματίζεται σε θέση, σε καθημερινό πρόταγμα, σε όραμα.

Ενάντια στην απανθρωπιά αυτού του κόσμου, ενάντια στην παραιτήση, τα παρακάλα και τη γλοιώδη ενσωμάτωση, να ανδείξουμε την αναγκαιότητα της Ουτοπίας, εφαρμόζοντας στην πράξη τις μόνες αξίες που μπορούν να οδηγήσουν εκεί: την παγκόσμια ενότητα των καταπιεσμένων, την αυτοοργάνωση, την αλληλεγγύη, την άμεση δημοκρατία, τη συλλογικότητα, την επικοινωνία. Υπάρχουν δρόμοι που πρέπει να βαδίσουμε. Ο διεθνισμός είναι ένας από τους πιο σημαντικούς, καθώς ολοκληρώνει την αλληλεγγύη και την επικοινωνία. Υπάρχουν χώροι του κοινωνικού που πρέπει άμεσα να κατακτήσουμε. Χώροι όπως τα κοινωνικά κέντρα, που κατορθώνουν με την ύπαρξή τους να σαμποτάρουν τις διαδρομές του εμπορεύματος και να πραγματώσουν την άμεση επικοινωνία. Η αποδόμηση του σημερινού κόσμου όφειλε να συμβαδίζει με την δόμηση του καινούριου. Να υψώσουμε τις σημαίες της Ουτοπίας στο έδαφος της πραγματικότητας.

N.M.

δεν έχουν ακόμη την τεχνική δυνατότητα και κυρίως την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση για την διεθνείς μηχανισμούς καταστολής. Η Ευροπλ και η Συνθήκη του Σένγκεν προετοιμάζουν το έδαφος, έτσι ώστε αύριο να γίνει πραγματικότητα ο κόσμος του Όργουελ.

Η αναδιάρθρωση της κυριαρχίας...

Παρόλη την τεράστια προσπάθεια για τον αποικισμό της συνειδησης, την οργάνωση του χώρου και του χρόνου και την καθολική υποταγή, η απόπειρα επανοικοδόμησης του κόσμου προς όφελος του κεφαλαίου δεν θα μπορούσε να είναι χωρίς τριγμούς. Η οικονομία, αυτονομημένη πια από την πολιτική και την κοινωνία, η ίδια πλέον πολιτική και κοινωνία -σαν υπεροργάνωση και των δύο- ονειρεύεται το τέλος της ιστορίας. Ένα τέλος που παίρνει την μορφή του χειρότερου εφιάλτη που παράγει η κυριαρχία: την εγκαθίδριση μιας απόλυτης, καθολικής και ολοκληρωτικής εξουσίας. Στα τέλη του εικοστού αιώνα, ο εφιάλτης μετασχηματίζεται σε πραγματικότητα.

Υπάρχει ήδη μια παγκόσμια κυβέρνηση: οι πολυεθνικές. Μια τεράστια άτυπη εξουσία, με τους τυπικούς της θεσμούς (Παγκόσμια Τράπεζα, Παγκόσμιος Οργανι-

σμός Εμπορίου), τους νόμους της (οικονομικές συνθήκες της GATT, της NAFTA, του Μάαστριχτ, της ASEAN), τα εκτελεστικά της όργανα (τις τοπικές κυβερνήσεις). Ότι έχει απομείνει από την κάποτε κυρίαρχη εθνική-κρατική εξουσία είναι η προώθηση των επιμέρους οικονομικών συμφωνιών και η πιστή εκτέλεσή τους.

Η εξουσία είναι πια απόλυτη, ακριβώς γιατί ασκείται στο όνομα της οικονομίας, που με απόλυτο τρόπο αναδιοργανώνει τον κόσμο. Είναι καθολική, γιατί βασίζεται στην κυριαρχία των ΜΜΕ και στον έλεγχο της επικοινωνίας και της συνειδησης. Είναι ολοκληρωτική, γιατί ανασυγκροτεί μηχανισμούς τρομοκρατίας σε παγκόσμιο επίπεδο, για την κατάστολη των κοινωνικών αντιστάσεων. Παρόλο που το εθνικό κράτος είναι με οικονομικούς όρους άχρηστο στον σύγχρονο καπιταλισμό (με τον ίδιο τρόπο που και η κοινωνία δεν χρησιμεύει παρά σαν μια μάζα καταναλωτών), είναι χρήσιμο με πολιτικούς όρους σε δύο ακόμη πεδία. Το πρώτο είναι το πεδίο της καταστολής, καθώς τα νέα υπερκράτη που γεννιούνται